أَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَأَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
يَّعْدِلُوْنَ ۝٦٠ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ
أَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ
حَاجِزًا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦١ أَمَّنْ
يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَآءَ الْأَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٦٢
أَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ
يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ
اللّٰهِ ۚ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٦٣ أَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ
مَّعَ اللّٰهِ ۚ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٦٤

અમ્મન ખ-લ-કસ સમાવાતિ વલ
યા વો જિસને આસમાન વ

અર્દ્દ વ અન્ઝલા લકુમ મિનસ સમાઇ
ઝમીન બનાએ ઔર તુમ્હારે લિએ આસમાન સે

માઆ ૯ ફ-અમ્બત્ના બિહી હદાઇક઼
પાની ઉતારા, તો હમને ઉસસે બાગ ઉગાએ

ઝાતા બહ્-જહ ૯ મા કાના લકુમ અન
રૌનક વાલે, તુમ્હારી તાકત ન થી કે

તુમ્બિતૂ શ-જ-રહા ៦ અ-ઇલાહુમ
ઉનકે પેળ ઉગાતે, ક્યા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ

મ-અલ્લાહ ៦ બલ હુમ ક઼વ્મુંય્
ઔર ખુદા હૈ, બલ્કે વો લોગ

યઅ્-દિલૂન ૦ અમ્મન જ-અ-લલ અરદ્દ ક઼રારંવ્ વ જ-અલ ખિલા-લહા
રાહ સે કતરાતે હૈં. યા વો જિસને ઝમીન બસને કો બનાઈ ઔર ઉસકે બીચમેં નેહરેં નિકાલીં,

અન્હારંવ્ વ જ-અલ લહા રવાસિય વ જ-અલ બય્-નલ બહ્-રય્નિ
ઔર ઉસકે લિએ લંગર બનાએ ઔર દોનોં સમન્દરોં મેં આળ રખ્ખી,

હાજિઝા ៦ અ-ઇલાહુમ મ-અલ્લાહ ៦ બલ અક-સરુહુમ લા યઅ્-લમૂન ૦
ક્યા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ખુદા હૈ, બલ્કે ઉનમેં અક્સર જાહિલ હૈં.

અમ્મંય્ યુજીબુલ મુદ્-તર્રા ઇઝા દઆહુ વ યક્શિફુસ સૂઆ વ
યા વો જો લાચાર કી સુનતા હૈ જબ ઉસે પુકારે ઔર દૂર કર દેતા હૈ બુરાઈ ઔર

યજ-અલુકુમ ખુ-લ-ફાઅલ અર્દ્દ ៦ અ-ઇલાહુલ મ-અલ્લાહ ៦ ક઼લીલમ
તુમ્હેં ઝમીન કા વારિસ કરતા હૈ, ક્યા અલ્લાહ કે સાથ ઔર ખુદા હૈ, બહુત હી કમ

મા તઝક-કરૂન ૦ અમ્મંય્ યહદીકુમ ફી ઝુલુમાતિલ બર્રિ વલ બહ્રિ
ધ્યાન કરતે હો. યા વો જો તુમ્હેં રાહ દિખાતા હૈ અન્ધેરિયોં મેં ખુશ્કી ઔર તરી કી

વ મંય્ યુરસિલુર રિયાહા બુશ્રમ બય્ના ય-દય્ રહ્-મતિહ ៦
ઔર વો કે હવાએં ભેજતા હૈ અપની રહમત કે આગે ખુશખબરી સુનાતી,

અ-ઇલાહુમ મ-અલ્લાહ ៦ તઆલલ્લાહુ અમ્મા યુશ્રિકૂન ૦ અમ્મંય્ યબ્દઉલ
ક્યા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ ઔર ખુદા હૈ, બરતર હૈ અલ્લાહ ઉનકે શિર્ક સે. યા વો જો ખલ્ક કી ઈબ્તેદા

ખલ્કા સુમ્મા યુઈદુહૂ વ મંય્ યર-ઝુકુકુમ મિનસ સમાઇ વલ અર્દ્દ ៦
ફરમાતા હૈ ફિર ઉસે દોબારા બનાએગા ઔર વો જો તુમ્હેં આસમાનોં ઔર ઝમીન સે રોઝી દેતા હૈ,

અ-ઇલાહુમ મ-અલ્લાહ ៦ ક઼ુલ હાતૂ બુર્હા-નકુમ ઇન કુન્તુમ સાદિક઼ીન ૦
ક્યા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ ઔર ખુદા હૈ, તુમ ફરમાઓ કે અપની દલીલ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો.

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا
اللّٰهُ ۭ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ۝ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ ۣ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۣ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ۝
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَاۗؤُنَآ اَىِٕنَّا
لَمُخْرَجُوْنَ ۝ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ
اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ۝ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا
الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ
لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝ وَمَا مِنْ غَاۗىِٕبَةٍ
فِي السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝ اِنَّ هٰذَا

કુલ લા યઅ્-લમુ મન ફિસ સમાવાતિ વલ
તુમ ફરમાઓ ગૈબ નહીં જાનતે જો કોઈ આસમાનોં ઔર

અરદ઼િલ ગ઼ય્બ઼ા ઇલ્લલ્લાહ ط વમા
ઝમીન મેં હૈં મગર અલ્લાહ, ઔર

યશઉ઼રૂના અય્યાના યુબઅ઼સૂન ○
ઉન્હેં ખબર નહીં કે કબ ઉઠાએ જાએંગે.

બલિદ-દા-રકા ઇ઼લ્મુહુમ ફિલ આખ઼િરહ قف
ક્યા ઉનકે ઈલ્મ કા સિલ્સિલા આખિરત કે જાનને તક પહુંચ ગયા,

બલ હુમ ફી શક્કિમ મિન્હા ؔ બલ હુમ
કોઈ નહીં, વો ઉસકી તરફ સે શક મેં હૈં, બલ્કે વો

મિન્હા અ઼મૂન ○ વ ક઼ાલલ લઝ઼ીના ક-ફરૂ
ઉસસે અન્ધે હૈં. ઔર કાફિર બોલે

અ-ઇઝ઼ા કુન્ના તુરાબંવ્ વ આબાઉના અ-ઇન્ના લ-મુખ઼્રજૂન○ લ-ક઼દ વુઇ઼દના
ક્યા જબ હમ ઔર હમારે બાપ-દાદા મિટ્ટી હો જાએંગે ક્યા હમ ફિર નિકાલે જાએંગે. બેશક ઈસકા વા'દા

હાઝ઼ા નહ્નુ વ આબાઉના મિન ક઼બ્લુ ઇન હાઝ઼ા ઇલ્લા અસાતીરુલ અવ્વલીન○
દિયા ગયા હમકો ઔર હમસે પેહલે હમારે બાપ દાદાઓં કો, યે તો નહીં મગર અગલોં કી કહાનિયાં.

કુલ સીરૂ ફિલ અરદિ઼ ફન્ઝ઼ુરૂ કય્ફ઼ા કાના આ઼કિ઼-બતુલ મુજ્રિમીન ○
તુમ ફરમાઓ ઝમીન મેં ચલકર દેખો કૈસા હુવા અન્જામ મુજરિમોં કા.

વલા તહ-ઝન અ઼-લય્હિમ વલા તકુન ફી દ઼ય્કિમ મિમ્મા યમ્કુરૂન ○ વ
ઔર તુમ ઉનપર ગમ ન ખાઓ ઔર ઉનકે મકર સે દિલ-તંગ ન હો. ઔર

યકૂલૂના મતા હાઝ઼લ વઅ્-દુ ઇન કુન્તુમ સ઼ાદિક઼ીન○ કુલ અ઼સા અંય્ યકૂના
કેહતે હૈં કબ આએગા યે વા'દા અગર તુમ સચ્ચે હો. તુમ ફરમાઓ કરીબ હૈ કે તુમ્હારે પીછે

રદિફ઼ા લકુમ બઅ્-દુલ લઝ઼ી તસ્તઅ્-જિલૂન ○ વ ઇન્ના રબ્બકા લઝ઼ૂ ફ઼દ઼લિન
આ લગી હો બા'ઝ વો ચીઝ જિસકી તુમ જલ્દી મચા રહે હો. ઔર બેશક તેરા રબ ફઝલ વાલા હૈ

અ઼લન નાસિ વલાકિન્ના અક-સ઼-રહુમ લા યશ્કુરૂન○ વ ઇન્ના રબ્બકા
આદમિયોં પર લેકિન અક્સર આદમી હક નહીં માનતે. ઔર બેશક તુમ્હારા રબ

લ-યઅ્-લમુ મા તુકિન્નુ સુદૂરુહુમ વમા યુઅ્-લિનૂન ○ વમા મિન ગ઼ાઇ-બતિન
જાનતા હૈ જો ઉનકે સીનોંમેં છુપી હૈ ઔર જો વો ઝાહિર કરતે હૈં. ઔર જિતને ગૈબ હૈં

ફિસ સમાઇ વલ અરદ઼િ ઇલ્લા ફી કિતાબિમ મુબીન ○ ઇન્ના હાઝ઼લ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કે સબ એક બતાને વાલી કિતાબ મેં હૈં. બેશક યે

الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اَكْثَرَ الَّذِیْ هُمْ فِیْهِ
یَخْتَلِفُوْنَ ۝٧٦ وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۝٧٧ اِنَّ
رَبَّكَ یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ۝٧٨
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِیْنِ ۝٧٩ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ
الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِیْنَ ۝٨٠
وَمَاۤ اَنْتَ بِهٰدِی الْعُمْیِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا
مَنْ یُّؤْمِنُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝٨١ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَیْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ
النَّاسَ كَانُوْا بِاٰیٰتِنَا لَا یُوْقِنُوْنَ ۝٨٢ وَیَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ
اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ یُّكَذِّبُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ یُوْزَعُوْنَ ۝٨٣ حَتّٰۤى
اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰیٰتِیْ وَلَمْ تُحِیْطُوْا بِهَا عِلْمًا
اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٨٤ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ بِمَا
ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا یَنْطِقُوْنَ ۝٨٥ اَلَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّیْلَ

لِیَسْكُنُوْا منزل ٥ 535

ક઼ુરઆના યક઼ુસ્સુ અ઼લા બની ઇસ્રાઈલ
ક઼ુરઆન ઝિક્ર ફરમાતા હૈ બની ઈસરાઈલ સે
અક-સ઼રલ લઝ઼ી હુમ ફીહિ યખ઼્તલિફૂન ○
અકસર વો બાતેં જિસમેં વો ઈખ્તેલાફ કરતે હૈં.
વ ઇન્નહૂ લ-હુદંવ્ વ રહ્-મતુલ લિલ
ઔર બેશક વો હિદાયત ઔર રહમત હૈ
મુઅ્-મિનીન ○ ઇન્ના રબ્બકા યક઼્દી
મુસલમાનોં કે લિએ. બેશક તુમ્હારા રબ ઉનકે આપસમેં
બય્-નહુમ બિ-હુક્મિહ ج વહુવલ અ઼ઝીઝુલ
ફૈસલા ફરમાતા હૈ અપને હુકમ સે, ઔર વહી હૈ ઈઝઝત વાલા
અ઼લીમ ○ ફ-તવક-કલ અ઼લલ્લાહ ط
ઈલ્મ વાલા. તો તુમ અલ્લાહ પર ભરોસા કરો
ઇન્નકા અ઼-લલ હક઼્ક઼િલ મુબીન ○ ઇન્નકા લા તુસ્મિઉ઼લ મવ્તા વલા
બેશક તુમ રૌશન હક્ક પર હો. બેશક તુમ્હારે સુનાએ નહીં સુનતે મુરદે ઔર
તુસ્મિઉ઼સ્ સુમ્મદ્ દુઆ઼આ઼ ઇઝ઼ા વલ્લવ્ મુદબિરીન ○ વમા અન્તા બિ-હાદિલ
ન તુમ્હારે સુનાએ બેહરે પુકાર સુનેં જબ ફિરેં પીઠ દેકર. ઔર
ઉમ્યિ અ઼ન દ઼લા-લતિહિમ ط ઇન તુસ્મિઉ઼ ઇલ્લા મંય્ યુઅ્-મિનુ બિ-આયાતિના
અન્ધોં કો ગુમરાહી સે તુમ હિદાયત કરનેવાલે નહીં, તુમ્હારે સુનાએ તો વહી સુનતે હૈં જો હમારી આયતોં પર ઈમાન લાતે હૈં
ફ-હુમ મુસ્લિમૂન ○ વ ઇઝ઼ા વ-ક઼-અ઼લ ક઼વ્લુ અ઼-લય્હિમ અખ઼્રજ્ના લહુમ
ઔર વો મુસલમાન હૈં. ઔર જબ બાત ઉનપર આ પળેગી હમ ઝમીન સે ઉનકે લિએ
દાબ્બતમ મિનલ અરદ઼િ તુકલ્લિમુહુમ ۷ અન્નન નાસા કાનૂ બિ-આયાતિના
એક ચૌપાયા નિકાલેંગે જો લોગોંસે કલામ કરેગા ઈસલિએ કે લોગ હમારી આયતોં પર
લા યૂક઼િનૂન ع○ વ યવ્મા નહ્શુરુ મિન કુલ્લિ ઉમ્મતિન ફવ્-જમ
ઈમાન ન લાતે થે. ઔર જિસદિન ઉઠાએંગે હમ હર ગિરોહ મેંસે એક ફૌજ
મિમ્મંય્ યુકઝ઼-ઝ઼િબુ બિ-આયાતિના ફ-હુમ યૂ-ઝઉ઼ન ○ હ઼ત્તા ઇઝ઼ા જાઊ
જો હમારી આયતોં કો ઝુટલાતી હૈ તો ઉનકે અગલે રોકે જાએંગે કે પિછલે ઉનસે આ મિલેં. યહાંતક કે જબ સબ હાઝિર હોલેંગે
ક઼ાલા અ-કઝ઼્-ઝ઼બ્તુમ બિ-આયાતી વ લમ તુહ઼ીતૂ બિહા ઇ઼લ્મન
ફરમાએગા કયા તુમને મેરી આયતેં ઝુટલાઈ હાલાંકે તુમ્હારા ઈલ્મ ઉન તક ન પહુંચતા થા
અમ્મા ઝ઼ા કુન્તુમ તઅ્-મલૂન ○ વ વ-ક઼-અ઼લ ક઼વ્લુ અ઼-લય્હિમ બિમા
યા કયા કામ કરતે થે. ઔર બાત પળ ચુકી ઉનપર
ઝ઼-લમૂ ફ-હુમ લા યન્તિક઼ૂન ○ અ-લમ ય-રવ્ અન્ના જ-અ઼લ્નલ લય્લા
ઉનકે ઝુલ્મ કે સબબ તો વો અબ કુછ નહીં બોલતે. કયા ઉન્હોંને ન દેખા કે હમને રાત બનાઈ

لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ
وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً
وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ
شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ
فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ
رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ ۖ
فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ
إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ

લિ-યસ્કુનૂ ફીહિ વન્નહારા મુબ્સિરા ؕ
કે ઉસમેં આરામ કરેં ઔર દિન કો બનાયા સુઝાને વાલા,
ઇન્ન। ફી ઝ઼ાલિક। લ-આયાતિલ
બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હૈં
લિ-કવ્મિંય્ યુઅ્-મિનૂન ○ વ યવ્મ।
ઉન લોગોં કે લિએ કે ઈમાન રખતે હૈં. ઔર જિસદિન
યુન્ફખુ ફિસ્સૂરિ ફ-ફઝિઅ। મન ફિસ
ફૂંકા જાએગા સૂર તો ઘબરાએ જાએંગે જિતને
સમાવાતિ વ મન ફિલ અરદ઼િ ઇલ્લા
આસમાનોં મેં હૈં ઔર જિતને ઝમીન મેં હૈં મગર
મન શાઅલ્લાહ ؕ વ કુલ્લુન અ-તવ્હુ
જિસે ખુદા ચાહે, ઔર સબ ઉસકે હુઝૂર હાઝિર હુએ
દાખિ઼રીન ○ વ તરલ જિબાલ। તહ઼-સબુહા જામિ-દતંવ્ વ હિય। તમુર્રુ
આજિઝી કરતે. ઔર તૂ દેખેગા પહાળોં કો ખયાલ કરેગા કે વો જમે હુએ હૈં ઔર વો ચલતે હોંગે
મર્રસ સહ઼ાબ ؕ સુન્અ઼લ્લાહિલ લઝ઼ી અત્ક઼ન। કુલ્લ। શૈઅ્ ؕ
બાદલ કી ચાલ, યે કામ હૈ અલ્લાહ કા જિસને હિકમત સે બનાઈ હર ચીઝ,
ઇન્નહૂ ખ઼બીરુમ બિમા તફ્-અલૂન ○ મન જાઅ। બિલ હ઼-સ-નતિ
બેશક ઉસે ખબર હૈ તુમ્હારે કામોં કી. જો નેકી લાએ
ફ-લહૂ ખ઼યરુમ મિન્હા ۚ વ હુમ મિન ફ-ઝઇંય્ યવ્-મઇઝિ઼ન આમિનૂન ○
ઉસકે લિએ ઉસસે બેહતર સિલા હૈ, ઔર ઉનકો ઉસ દિન કી ઘબરાહટ સે અમાન હૈ.
વ મન જાઅ। બિસ સય્યિ-અતિ ફ-કુબ્બત વુજૂહુહુમ ફિન્નાર ؕ
ઔર જો બદી લાએ તો ઉનકે મુંહ ઔંધાએ ગએ આગ મેં,
હલ તુજ્ઝવ્ન। ઇલ્લા મા કુન્તુમ તઅ્-મલૂન ○ ઇન્નમૉ ઉમિરતુ અન
તુમ્હેં ક્યા બદલા મિલેગા મગર ઉસીકા જો કરતે થે. મુઝે તો યહી હુકમ હુવા હૈ કે
અઅ્-બુદ। રબ્બ। હાઝ઼િહિલ બલ્દતિલ લઝ઼ી હ઼ર્-ર-મહા વ લહૂ કુલ્લુ શૈઅ્ ۡ
પૂજૂં ઇસ શહેર કે રબ કો જિસને ઇસે હુરમત વાલા કિયા હૈ ઔર સબકુછ ઉસીકા હૈ,
વ ઉમિરતુ અન અકૂન। મિનલ મુસ્લિમીન ○ વ અન અત્લુવલ કુરઆન ۚ
ઔર મુઝે હુકમ હુવા હૈ કે ફરમાં-બરદારોં મેં હૂં. ઔર યે કે કુરઆન કી તિલાવત કરૂં,
ફ-મનિહ-તદા ફ-ઇન્નમા યહ-તદી લિ-નફ્સિહ ۚ વ મન દ઼લ્લ। ફ-કુલ
તો જિસને રાહ પાઈ ઉસને અપને ભલે કો રાહ પાઈ ઔર જો બેહકે તો ફરમા દો
ઇન્નમૉ અન। મિનલ મુન્ઝ઼િરીન ○ વ કુલિલ હ઼મ્દુ લિલ્લાહિ સ-યુરીકુમ
કે મૈં તો યહી ડર સુનાનેવાલા હૂં. ઔર ફરમાઓ કે સબ ખૂબિયાં અલ્લાહ કે લિએ હૈં અન્કરીબ વો તુમ્હેં

أٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝

(۲۸) سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ (۴۹) اٰيَاتُهَا ۸۸ رُكُوْعَاتُهَا ۹

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

طٰسٓمّٓ ۝ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝ نَتْلُوْا عَلَيْكَ

مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا

يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ

اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى

الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ

الْوٰرِثِيْنَ ۝ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ

وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ۝

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ

عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِىْ وَلَا تَحْزَنِىْ ۚ اِنَّا

زَآدُّوْهُ منزل ۵

આયાતિહી ફ-તઅ્-રિફૂ-નહા ط વમા રબ્બુકા
અપની નિશાનિયાં દિખાએગા તો ઉન્હેં પેહચાન લોગે, ઔર અય
બિ-ગ઼ાફિલિન અમ્મા તઅ્-મલૂન ۝
મહબૂબ તુમ્હારા રબ ગાફિલ નહીં અય લોગો તુમ્હારે આ'માલ સે.

સૂરતુલ કસસ

મક્કી હૈ, ઇસમેં ૮૮ આયતેં ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ્મા નિર્રહીમ ○
અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

તા-સીમ-મીમ ○ તિલ્કા આયાતુલ
યે આયતેં હૈં
કિતાબિલ મુબીન ○ નત્લૂ અ-લય્કા
રૌશન કિતાબ કી. હમ તુમપર પઢેહેં
મિન ન-બઇ મૂસા વ ફિર-અવ્ના બિલ હક્કિ લિ-કવ્મિંય્ યુઅ-મિનૂન ○
મૂસા ઔર ફિરઔન કી સચ્ચી ખબર ઉન લોગોં કે લિએ જો ઈમાન રખતે હૈં.
ઇન્ના ફિરઅવ્ના અલા ફિલ અરદિ વ જ-અલા અહ-લહા શિ-યઅંય્
બેશક ફિરઔન ને ઝમીન મેં ગલબા પાયા થા ઔર ઉસકે લોગોં કો અપના તાબેઅ બનાયા
યસ્તદ્અિફુ તાઇ-ફતમ મિન્હુમ યુઝબ્બિહુ અબ્ના-અહુમ વ યસ્તહ્યી
ઉનમેં એક ગિરોહ કો કમઝોર દેખતા ઉનકે બેટોં કો ઝબહ કરતા ઔર
નિસા-અહુમ ط ઇન્નહૂ કાના મિનલ મુફસિદીન ○ વ નુરીદુ અન નમુન્ના
ઉનકી ઔરતોં કો ઝિન્દા રખતા, બેશક વો ફસાદી થા. ઔર હમ ચાહતે થે કે
અલલ લઝીનસ્-તુદ્અિફૂ ફિલ અરદિ વ નજ્-અ-લહુમ અઇમ્મતંવ્
ઉન કમઝોરોં પર એહસાન ફરમાએં ઔર ઉનકો પેશવા બનાએં
વ નજ્-અ-લહુમુલ વારિસીન ۝ વ નુમક્કિના લહુમ ફિલ અરદિ વ નુરિયા
ઔર ઉનકે મુલ્કો માલ કા ઉન્હીં કો વારિસ બનાએં. ઔર ઉન્હેં ઝમીન મેં કબ્ઝા દેં ઔર
ફિર-અવ્ના વ હામાના વ જુનૂ-દહુમા મિન્હુમ મા કાનૂ યહ્-ઝરૂન ○
ફિરઔન ઔર હામાન ઔર ઉનકે લશ્કરોં કો વહી દિખા દેં જિસકા ઉન્હેં ઉનકી તરફ સે ખતરા હૈ.
વ અવ્-હય્ના ઇલા ઉમ્મિ મૂસા અન અરદ્અિહ ج ફ-ઇઝા ખિફ્તિ
ઔર હમને મૂસા કી માં કો ઈલ્હામ ફરમાયા કે ઉસે દૂધ પિલા, ફિર જબ તુઝે ઉસસે અન્દેશા હો
અ-લય્હિ ફ-અલ્કીહિ ફિલ યમ્મિ વલા તખાફી વલા તહ્-ઝની ج ઇન્ના
તો ઉસે દરિયા મેં ડાલ દે ઔર ન ડર ઔર ન ગમ કર, બેશક હમ

رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٧ فَالْتَقَطَهٗ
اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَ
هَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِئِيْنَ ۝٨ وَقَالَتِ امْرَاَتُ
فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا تَقْتُلُوْهُ ۖۗ عَسٰٓى اَنْ
يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٩ وَاَصْبَحَ
فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ لَوْلَآ
اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٠
وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ۫ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ۝١١ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ
فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ
وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ۝١٢ فَرَدَدْنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝١٣ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى

રાદ્દૂહુ ઇલય્કિ વ જાઇલૂહુ મિનલ
ઉસે તેરી તરફ ફેર લાએંગે ઔર ઉસે
મુર-સલીન ૦ ફલ-ત-ક-તહૂ આલુ
રસૂલ બનાએંગે. તો ઉસે ઉઠા લિયા ફિરઔન કે ઘર વાલોં ને
ફિર-અવ્ના લિ-યકૂના લહુમ અદુવ્વંવ્ વ
કે વો ઉનકા દુશ્મન ઔર
હ-ઝના ط ઇન્ના ફિર-અવ્ના વ હામાના
ઉનપર ગમ હો, બેશક ફિરઔન ઔર હામાન
વ જુનૂ-દહુમા કાનૂ ખાતિઈન ૦ વ
ઔર ઉનકે લશ્કર ખતાકાર થે. ઔર
કા-લતિમ-ર-અતુ ફિર-અવ્ના કુર્-રતુ
ફિરઔન કી બીબી ને કહા
અય્નિલ લી વ લક ط લા તક્તુલૂહુ ﮯ અસા અંય્ યન્ફ-અના અવ્
યે બચ્ચા મેરી ઔર તેરી આંખોં કી ઠન્ડક હૈ ઈસે કત્લ ન કરો, શાયદ યે હમેં નફા દે યા
નત્તખિ-ઝહૂ વ-લદંવ્ વહુમ લા યશઉરૂન ૦ વ અસ્બહ ફુઆદુ ઉમ્મિ મૂસા
હમ ઈસે બેટા બના લેં ઔર વો બે-ખબર થે. ઔર સુબહ કો મૂસા કી માં કા દિલ
ફારિગા ط ઇન કાદત લ-તુબ્દી બિહી લવ્લા અર રબત્ના અલા કલ્બિહા
બે-સબ્ર હો ગયા ઝરૂર કરીબ થા કે વો ઉસકા હાલ ખોલ દેતી અગર હમ ન ઢારસ બંધાતે ઉસકે દિલ પર
લિ-તકૂના મિનલ મુઅ-મિનીન ૦ વ કાલત લિ-ઉખ્તિહી કુસ્સીહિ ز ફ-બસુરત
કે ઉસે હમારે વા'દે પર યકીન રહે. ઔર ઉસકી માં ને ઉસકી બહેન સે કહા, ઉસકે પીછે ચલી જા, તો વો ઉસે
બિહી અન જુનુબિંવ્ વહુમ લા યશઉરૂન ૦ વ હર્-રમ્ના અ-લય્હિલ મરાદિઅ
દૂર સે દેખતી રહી ઔર ઉનકો ખબર ન થી. ઔર હમને પેહલે હી સબ દાઈયાં ઉસપર હરામ કર દી થીં,
મિન કબ્લુ ફ-કાલત હલ અદુલ્લુકુમ અલા અહલિ બય્તિંય્ યક્ફુલૂ-નહૂ
તો બોલી કયા મૈં તુમ્હેં બતા દૂં ઐસે ઘર વાલે કે તુમ્હારે ઈસ બચ્ચે કો પાલ દેં
લકુમ વહુમ લહૂ નાસિહૂન ૦ ફ-રદદ-નાહુ ઇલા ઉમ્મિહી કય્ તકર્રા
ઔર વો ઈસકે ખૈરખ્વાહ હૈં. તો હમને ઉસે ઉસકી માં કી તરફ ફેરા કે માં કી આંખ
અય્નુહા વલા તહ-ઝના વ લિ-તઅ-લમા અન્ના વઅ-દલ્લાહિ હક્કુંવ્ વ
ઠન્ડી હો ઔર ગમ ન ખાએ ઔર જાન લે કે અલ્લાહ કા વા'દા સચ્ચા હૈ
લાકિન્ના અક-સ-રહુમ લા યઅ-લમૂન ૦ વ લમ્મા બ-લગા અશુદ-દહૂ વસ્તવા
લેકિન અક્સર લોગ નહીં જાનતે. ઔર જબ અપની જવાની કો પહુંચા ઔર પૂરે ઝોર પર આયા

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۝
وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ
فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۟ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ
عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ مِنْ
عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۟ قَالَ هٰذَا مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ۝ قَالَ رَبِّ
اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ ۭ اِنَّهٗ هُوَ
الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ
اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ۝ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ
خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ
يَسْتَصْرِخُهٗ ۭ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ۝
فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ
قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

આતય્નાહુ હુક્મંવ્ વ ઇલ્મા ط વ કઝ઼ાલિકા
હમને ઉસે હુકમ ઔર ઇલ્મ અતા ફરમાયા, ઔર હમ ઐસા હી
નજ્ઝિલ મુહ્સિનીન O વ દ-ખ઼-લલ
સિલા દેતે હૈં નેકોં કો. ઔર
મદી-નતા અલા હીનિ ગ઼ફ-લતિમ મિન
ઉસ શહેર મેં દાખિલ હુવા જિસ વક્ત શહેર વાલે દો-પહેર
અહલિહા ફ-વ-જદા ફીહા રજુલય્નિ
કે ખ્વાબ મેં બે-ખબર થે તો ઉસમેં દો મર્દ લળતે પાએ,
યક્-તતિલાન ج હાઝ઼ા મિન શી-અતિહી
એક મૂસા કે ગિરોહ સે થા
વ હાઝ઼ા મિન અદુવ્વિહ ج ફસ્તગ઼ા-સહુલ
ઔર દૂસરા ઉસકે દુશ્મનોં સે, તો વો
લઝ઼ી મિન શી-અતિહી અ-લલ્ લઝ઼ી મિન અદુવ્વિહી ۙ ફ-વ-ક-ઝહૂ મૂસા
જો ઉસકે ગિરોહ સે થા ઉસને મૂસા સે મદદ માંગી ઉસપર જો ઉસકે દુશ્મનોં સે થા, તો મૂસા ને ઉસકે ઘૂંસા મારા
ફ-કદા અ-લય્હ ج કાલા હાઝ઼ા મિન અ-મલિશ શય્તાન ط ઇન્નહૂ
તો ઉસકા કામ તમામ કર દિયા, કહા યે કામ શૈતાન કી તરફ સે હુવા, બેશક વો
અદુવ્વુમ મુદિલ્લુમ મુબીન O કાલા રબ્બિ ઇન્ની ઝ઼લમ્તુ નફસી ફગ઼્ફિર લી
દુશ્મન હૈ ખુલા ગુમરાહ કરને વાલા. અર્ઝ કી અય મેરે રબ ! મૈંને અપની જાન પર ઝિયાદતી કી તો મુઝે બખ્શ દે
ફ-ગ઼-ફરા લહ ط ઇન્નહૂ હુવલ ગ઼ફૂરુર રહીમ O કાલા રબ્બિ બિમા
તો રબ ને ઉસે બખ્શ દિયા, બેશક વહી બખ્શને વાલા મેહરબાન હૈ. અર્ઝ કી અય મેરે રબ જૈસા
અન્અમ્તા અલય્યા ફ-લન અકૂના ઝ઼હીરલ લિલ મુજ્રિમીન O ફ-અસ્બહા
તૂને મુઝપર એહસાન કિયા તો અબ હરગિઝ મૈં મુજરિમોં કા મદદગાર ન હૂંગા. તો સુબહ કી
ફિલ મદી-નતિ ખ઼ાઇફંય્ ય-તરક્-કબુ ફ-ઇઝ઼લ લઝ઼િસ્તન્-સ-રહૂ બિલ
ઉસ શહેર મેં ડરતે હુએ ઇસ ઇન્તેઝાર મેં કે ક્યા હોતા હૈ જભી દેખા કે વો જિસને કલ ઉનસે મદદ ચાહી થી
અમ્સિ યસ્તસ્રિખુહ ط કાલા લહૂ મૂસા ઇન્નકા લ-ગ઼વિય્યુમ મુબીન O
ફરિયાદ કર રહા હૈ, મૂસા ને ઉસસે ફરમાયા બેશક તૂ ખુલા ગુમરાહ હૈ.
ફ-લમ્મા અન અરાદા અંય્ યબ્તિશા બિલ્લઝ઼ી હુવા અદુવ્વુલ લહુમા ۙ
તો જબ મૂસા ને ચાહા કે ઉસપર ગિરિફ્ત કરે જો ઉન દોનોં કા દુશ્મન હૈ,
કાલા યા મૂસા અ-તુરીદુ અન તક્તુ-લની કમા કતલ્તા નફ-સમ
વો બોલા અય મૂસા ક્યા તુમ મુઝે વૈસા હી કત્લ કરના ચાહતે હો જૈસા તુમને કલ એક શખ્સકો કત્લ કર દિયા,

بِالْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ
مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ۝
فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ
عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَلَمَّا وَرَدَ
مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ
قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ ۖ وَأَبُونَا شَيْخٌ
كَبِيرٌ ۝ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ

બિલ અમ્સિ ઇન તુરીદુ ઇલ્લા અન તકૂના
તુમ તો યહી ચાહતે હો કે
જબ્બારન ફિલ અરદિ વમા તુરીદુ અન
ઝમીન મેં સખ્તગીર બનો ઔર
તકૂના મિનલ મુસ્લિહીન ○ વ જાઆ રજુલુમ
ઇસલાહ કરના નહીં ચાહતે. ઔર
મિન અક્-સલ મદી-નતિ યસ્આ કાલા યા
શહેર કે પરલે કિનારે સે એક શખ્સ દૌડતા આયા, કહા અય
મૂસા ઇન્નલ મ-લઆ યઅ્-તમિરૂના બિકા
મૂસા! બેશક દરબાર વાલે આપકે કત્લ કા મશ્વરા કર રહે હૈં
લિ-યક્તુલૂકા ફખ્રુજ ઇન્ની લકા મિનન
તો નિકલ જાઇયે મૈં આપકા
નાસિહીન ○ ફ-ખ-રજા મિન્હા ખાઇફંય્ ય-તરક-કબ કાલા રબ્બિ
ખૈરખ્વાહ હૂં તો ઉસ શહેર સે નિકલા ડરતા હુવા ઇસ ઇન્તેઝાર મેં કે અબ ક્યા હોતા હૈ, અર્ઝ કી અય મેરે રબ!
નજ્જિની મિનલ કવ્મિઝ્ ઝાલિમીન ○ વ લમ્મા તવજ્-જહ તિલ્કાઆ
મુઝે સિતમગારોં સે બચા લે. ઔર જબ મદયન કી તરફ મુતવજ્જેહ હુવા
મદ-યના કાલા અસા રબ્બી અંય્ યહદિ-યની સવાઅસ સબીલ ○ વ લમ્મા
કહા કરીબ હૈ કે મેરા રબ મુઝે સીધી રાહ બતાએ. ઔર જબ
વ-રદા માઆ મદ-યના વ-જદા અ-લય્હિ ઉમ્મતમ મિનન નાસિ યસ્કૂન
મદયન કે પાની પર આયા વહાં લોગોં કે એક ગિરોહ કો દેખા કે અપને જાનવરોં કો પાની પિલા રહે હૈં,
વ વ-જદા મિન દૂનિહિમુમ-ર-અ-તય્નિ તઝૂદાન કાલા મા ખત્બુકુમા
ઔર ઉનસે ઉસ તરફ દો ઔરતેં દેખીં કે અપને જાનવરોં કો રોક રહી હૈં, મૂસા ને ફરમાયા, તુમ દોનોં કા ક્યા હાલ હૈ?
કા-લતા લા નસ્કી હત્તા યુસ્દિરર્ રિઆઉ વ અબૂના શયખુન કબીર ○
વો બોલીં હમ પાની નહીં પિલાતે જબ તક સબ ચરવાહે પિલાકર ફેર ન લે જાએં, ઔર હમારે બાપ બહુત બૂઢે હૈં.
ફ-સકા લહુમા સુમ્મા તવલ્લા ઇલઝ્ ઝિલ્લિ ફ-કાલા રબ્બિ ઇન્ની લિમા
તો મૂસા ને ઉન દોનોં કે જાનવરોં કો પાની પિલા દિયા ફિર સાએ કી તરફ ફિરા અર્ઝ કી અય મેરે રબ! મૈં ઉસ ખાને કા
અન્ઝલ્તા ઇલય્યા મિન ખય્રિન ફકીર ○ ફ-જાઅત્હુ ઇહદાહુમા તમ્શી
જો તૂ મેરે લિએ ઉતારે મોહતાજ હૂં. તો ઉન દોનોં મેંસે એક ઉસકે પાસ આઈ
અ-લસ્તિહ્યાઅ્ કાલત ઇન્ના અબી યદઊકા લિ-યજ્ઝિ-યકા
શર્મ સે ચલતી હુઈ, બોલી મેરા બાપ તુમ્હેં બુલાતા હૈ કે તુમ્હેં મઝદૂરી દે

اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ؕ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ
الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ٚ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵﴾
قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ؗ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿۲۶﴾ قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ
اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ
فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ
عَلَيْكَ ؕ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۷﴾
قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ
فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿۲۸﴾
فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ
مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ
اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ
النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿۲۹﴾ فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ

અજ્રા મા સ-ક્ય્તા લના ط ફ-લમ્મા
ઉસકી જો તુમને હમારે જાનવરોં કો પાની પિલાયા હૈ, જબ
જા-અહૂ વ કસ્સા અ-લય્હિલ ક-સસા ۙ
મૂસા ઉસકે પાસ આયા ઔર ઉસે બાતેં કેહ સુનાઈં,
કાલા લા તખફ ۛ, ન-જવ્તા મિનલ
ઉસને કહા ડરિએ નહીં, આપ બચ ગએ
કવ્મિઝ્ ઝાલિમીન ○ કાલત ઇહ્દાહુમા
ઝાલિમોં સે. ઉનમેં કી એક બોલી
યા અ-બતિસ્તઅ-જિર્હુ ۡ ઇન્ના ખય્રા
અય મેરે બાપ ઈનકો નોકર રખ લો, બેશક બેહતર
મનિસ્તઅ-જર-તલ કવિય્યુલ અમીન ○
નોકર વો જો તાકતવર અમાનત-દાર હો.
કાલા ઇન્ની ઉરીદુ અન ઉન્કિ-હ્કા ઇહ્દબ-નતય્યા હા-તય્નિ અલા
કહા મૈં ચાહતા હૂં કે અપની દોનોં બેટિયોં મેંસે એક તુમ્હેં બ્યાહ દૂં ઈસ મુહર પર
અન તઅ-જુ-રની સમાનિયા હિ-જજ્ ج ફ-ઇન અત્મમ્તા અશ્રન ફ-મિન
કે તુમ આઠ બરસ મેરી મુલાઝમત કરો, ફિર અગર પૂરે દસ બરસ કરલો તો
ઇન્દિક ج વમા ઉરીદુ અન અશુક્કા અલૈક ط સ-તજિદુની
તુમ્હારી તરફ સે હૈ, ઔર મૈં તુમ્હેં મશક્કત મેં ડાલના નહીં ચાહતા, કરીબ હૈ
ઇન્શાઅલ્લાહુ મિનસ્ સાલિહીન ○ કાલા ઝાલિકા બય્ની વ બય્-નક ط
ઈન્શાઅલ્લાહ તુમ મુઝે નેકોંમેં પાઓગે. મૂસા ને કહા, યે મેરે ઔર આપકે દરમિયાન ઈકરાર હો ચુકા,
અય્યમલ અ-જ-લય્નિ ક-દય્તુ ફલા ઉદ્વાના અલય્ય ط વલ્લાહુ અલા મા
મૈં ઈન દોનોંમેં જો મીઆદ પૂરી કરદૂં તો મુઝપર કોઈ મુતાલબા નહીં, ઔર હમારે ઈસ કહે પર અલ્લાહ કા
નકૂલુ વકીલ ع ફ-લમ્મા કદા મૂસલ અ-જલા વ સારા બિ-અહલિહી
ઝિમ્મા હૈ. ફિર જબ મૂસા ને અપની મીઆદ પૂરી કર દી ઔર અપની બીબી કો લેકર ચલા
આ-નસા મિન જાનિબિત્ તૂરિ નારા ج કાલા લિ-અહલિહિમ-કુસૂ ઇન્ની
તૂર કી તરફ સે એક આગ દેખી, અપની ઘર વાલી સે કહા તુમ ઠેહરો મુઝે
આનસ્તુ નારલ લ-અલ્લી આતીકુમ મિન્હા બિ-ખ-બરિન અવ્ જઝ્-વતિમ
તૂર કી તરફ સે એક આગ નઝર પળી હૈ શાયદ મૈં વહાં સે કુછ ખબર લાઉં યા
મિનન નારિ લઅલ્લકુમ તસ્તલૂન ○ ફ-લમ્મા અતાહા નૂદિયા મિન
તુમ્હારે લિએ કોઈ આગકી ચિંગારી લાઉં કે તુમ તાપો. ફિર જબ આગકે પાસ હાઝિર હુવા નિદા કી ગઈ

شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ مِنَ
الشَّجَرَةِ أَنْ يّٰمُوسٰى إِنِّيْ أَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَأَنْ
أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يٰمُوسٰى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ
إِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ۝ اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۫ وَّاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ
الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ مِنْ رَّبِّكَ إِلٰى فِرْعَوْنَ وَ
مَلَا۠ئِهٖ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّيْ
قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۝ وَأَخِيْ
هٰرُوْنُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّيْ لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْاً
يُّصَدِّقُنِيْٓ ۫ إِنِّيْٓ أَخَافُ أَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ۝ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِأَخِيْكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا
يَصِلُوْنَ إِلَيْكُمَا ۚ بِاٰيٰتِنَآ ۚ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا

શાતિઇલ વાદિલ અય્-મનિ ફિલ
મૈદાન કે દહિને કિનારે સે
બુક્-અતિલ મુબા-ર-કતિ મિનશ
બરકત વાલે મકામ મેં
શ-જ-રતિ અંય્ યા મૂસૉ ઇન્ની અનલ્લાહુ
પેળ સે કે અય મૂસા બેશક મૈં હી હૂં અલ્લાહ
રબ્બુલ આ-લમીન ۝ વ અન અલ્કિ
રબ સારે જહાન કા. ઔર યે કે ડાલ દે
અસાક ۚ ફ-લમ્મા રઆહા તહ-તઝ્ઝુ
અપના અસા, ફિર જબ મૂસા ને ઉસે દેખા લેહરાતા હુવા
ક-અન્નહા જાન્નુંવ્ વલ્લા મુદબિરંવ્ વ લમ
ગોયા સાંપ હૈ પીઠ ફેરકર ચલા ઔર
યુઅક્કિબ ۚ યા મૂસૉ અક્બિલ વલા ત-ખફ ۚ ઇન્નકા મિનલ આમિનીન ۝
મુળકર ન દેખા, અય મૂસા સામને આ ઔર ડર નહીં, બેશક તુઝે અમાન હૈ.
ઉસ્લુક ય-દકા ફી જયબિકા તખ્રુજ બયદાઆ મિન ગયરિ સૂઇંવ્ ۫ વદ્મુમ
અપના હાથ ગિરેબાન મેં ડાલ નિકલેગા સફેદ ચમકતા બે-ઐબ, ઔર
ઇ-લય્કા જના-હકા મિનર રહ્બિ ફ-ઝાનિકા બુરહાનાનિ મિર રબ્બિકા
અપના હાથ અપને સીને પર રખ લે ખૌફ દૂર કરને કો તો યે દો હુજ્જતેં હૈં તેરે રબ કી
ઇલા ફિર-અવ્ના વ મ-લઇહ ۚ ઇન્નહુમ કાનૂ કવ્-મન ફાસિકીન ۝ કાલા
ફિરઔન ઔર ઉસકે દરબારિયોં કી તરફ, બેશક વો બે-હુકમ લોગ હૈં. અર્ઝ કી
રબ્બિ ઇન્ની કતલ્તુ મિન્હુમ નફ-સન ફ-અખાફુ અંય્ યક્તુલૂન ۝
અય મેરે રબ મૈંને ઉનમેં એક જાન માર ડાલી હૈ તો ડરતા હૂં કે મુઝે કત્લ કરદેં.
વ અખી હારૂનુ હુવા અફ-સહુ મિન્ની લિસાનન ફ-અર્સિલ્હુ મઇયા
ઔર મેરા ભાઈ હારૂન ઉસ્કી ઝબાન મુંઝસે ઝિયાદા સાફ હૈ તો ઉસે મેરી મદદ કે લિએ
રિદઅંય્ યુસદ-દિકુની ۫ ઇન્ની અખાફુ અંય્ યુકઝ્-ઝિબૂન ۝ કાલા
રસૂલ બના કે મેરી તસદીક કરે, મુઝે ડર હૈ કે વો મુઝે ઝુટલાએંગે. ફરમાયા
સ-નશુદ્દુ અદુ-દકા બિ-અખીકા વ નજઅલુ લકુમા સુલ્તાનન ફલા
કરીબ હૈ કે હમ તેરે બાઝૂ કો તેરે ભાઈ સે કુવ્વત દેંગે ઔર તુમ દોનોં કો ગલબા અતા ફરમાએંગે તો
યસિલૂના ઇ-લયકુમા ۚ બિ-આયાતિના ۚ અન્તુમા વ મનિત ત-બ-અકુમલ
વો તુમ દોનોં કા કુછ નુકસાન ન કર સકેંગે હમારી નિશાનિયોં કે સબબ, તુમ દોનોં ઔર જો તુમ્હારી પૈરવી કરેંગે

الْغٰلِبُوْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ
قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا
فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ
بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ
لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا
لَّعَلِّيْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ
الْكٰذِبِيْنَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ۝
فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ
اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ۝ وَاَتْبَعْنٰهُمْ

ગ઼ાલિબૂન O ફ-લમ્મા જા-અહુમ મૂસા
ગાલિબ આઓગે. ફિર જબ મૂસા ઉનકે પાસ
બિ-આયાતિના બય્યિનાતિન ક઼ાલૂ મા હાઝ઼ા
હમારી રૌશન નિશાનિયાં લાયા બોલે યે તો નહીં
ઇલ્લા સિહ઼રુમ મુફ-તરંવ્ વમા સમિઅ્-ના
મગર બનાવટ કા જાદૂ ઔર હમને
બિ-હાઝ઼ા ફી આબાઇનલ અવ્વલીન O વ
અપને અગલે બાપ દાદાઓં મેં ઐસા ન સુના. ઔર
ક઼ાલા મૂસા રબ્બી અઅ્-લમુ બિ-મન જાઆ
મૂસા ને ફરમાયા મેરા રબ ખૂબ જાનતા હૈ જો
બિલ હુદા મિન ઇ઼ન્દિહી વ મન તકૂનુ
ઉસકે પાસ સે હિદાયત લાયા ઔર
લહૂ આ઼કિ઼-બતુદ દાર ط ઇન્નહૂ લા યુફલિહુઝ઼ ઝ઼ાલિમૂન O વ ક઼ાલા
જિસકે લિએ આખિરત કા ઘર હોગા, બેશક ઝાલિમ મુરાદ કો નહીં પહુંચતે. ઔર
ફિર-અ઼વ્નુ યૉ અય્યુહલ મ-લઉ મા અ઼લિમ્તુ લકુમ મિન ઇલાહિન
ફિરઔન બોલા અય દરબારિયો ! મૈં તુમ્હારે લિએ અપને સિવા કોઈ ખુદા નહીં જાનતા,
ગ઼ય્રી ج ફ-અવ્ક઼િદ લી યા હામાનુ અ઼-લત્ત઼ીનિ ફજ્અ઼લ લી સ઼ર-હલ
તો અય હામાન મેરે લિએ ગારા પકાકર એક મહેલ બના
લ-અ઼લ્લી અત્ત઼લિઉ ઇલૉ ઇલાહિ મૂસા ۷ વ ઇન્ની લ-અઝ઼ુન્નુહૂ મિનલ
કે શાયદ મૈં મૂસા કે ખુદા કો ઝાંક આઉં, ઔર બેશક મેરે ગુમાન મેં
કાઝ઼િબીન O વસ્તક-બરા હુવા વ જુનૂદુહૂ ફિલ અરદ઼િ બિ-ગ઼ય્રિલ
તો વો ઝૂટા હૈ. ઔર ઉસને ઔર ઉસકે લશ્કરિયોં ને ઝમીનમેં બેજા બળાઈ ચાહી
હ઼ક઼્ક઼િ વ ઝ઼ન્નૂ અન્નહુમ ઇ-લય્ના લા યુર-જઊન O ફ-અ-ખ઼ઝ઼્નાહુ
ઔર સમઝે કે ઉન્હેં હમારી તરફ ફિરના નહીં. તો હમને ઉસે
વ જુનૂ-દહૂ ફ-ન-બઝ઼્નાહુમ ફિલ યમ્મિ ج ફન્ઝ઼ુર કય્ફ કાના
ઔર ઉસકે લશ્કર કો પકળકર દરિયામેં ફેંક દિયા, તો દેખો કૈસા
આ઼ક઼િ-બતુઝ઼ ઝ઼ાલિમીન O વ જ-અલ્નાહુમ અ-ઇમ્મતંય્ યદઊ઼ના ઇ-લન
અન્જામ હુવા સિતમગારોં કા. ઔર ઉન્હેં હમને દોઝખિયોં કા પેશવા બનાયા કે આગ કી તરફ બુલાતે હૈં,
નાર ج વ યવ્-મલ ક઼િયા-મતિ લા યુન્સ઼રૂન O વ અત્બઅ્-નાહુમ
ઔર કયામત કે દિન ઉનકી મદદ ન હોગી. ઔર

فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ
الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِ
مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى
وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٣﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ
الشّٰهِدِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا
عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ
بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ
اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾

ફ઼ી હાઝ઼િહિદ દુન્યા લઅ્-નહ ᑕ વ યવ્-મલ
ઈસ દુનિયા મેં હમને ઉનકે પીછે લા'નત લગાઈ, ઔર
ક઼િયા-મતિ હુમ મિનલ મક઼બૂહ઼ીન ઠ વ
કયામત કે દિન ઉનકા બુરા હૈ. ઔર
લ-ક઼દ આ-તય્ના મૂસલ કિતાબ મિમ
બેશક હમને મૂસા કો કિતાબ અતા ફરમાઈ
બઅ્-દિ મૉ અહ-લક-નલ ક઼ુરૂનલ ઊલા
બાદ ઈસકે કે અગલી સંગતેં હલાક ફરમા દીં જિસમેં લોગોંકે દિલકી
બસ઼ાઈર લિન્નાસિ વ હુદંવ્ વ રહ઼-મતલ
આંખેં ખોલનેવાલી બાતેં ઔર હિદાયત ઔર રહમત
લ-અલ્લહુમ ય-તઝ઼ક-કરૂન O વમા કુન્ત
તાકે વો નસીહત માનેં. ઔર તુમ
બિ-જાનિબિલ ગર્બિય્યિ ઇઝ઼ ક઼-દ઼ય્નૉ ઇલા મૂસલ અમ્ર વમા કુન્ત
તૂર કી જાનિબ મગરિબ મેં ન થે જબકે હમને મૂસા કો રિસાલત કા હુકમ ભેજા ઔર ઉસ વક્ત તુમ
મિનશ શાહિદીન ઠ વ લાકિન્નૉ અન્શઅ્-ના ક઼ુરૂનન ફ-તતા-વલ
હાઝિર ન થે. મગર હુવા યે કે હમને સંગતેં પૈદા કીં કે
અ઼-લય્હિમુલ ઉ઼મુર ᑕ વમા કુન્ત સ઼ાવિયન ફ઼ી અહલિ મદ-યન તત્લૂ
ઉનપર ઝમાના દરાઝ ગુઝરા ઔર ન તુમ અહલે મદયન મેં મુકીમ થે
અ઼-લય્હિમ આયાતિના ʸ વ લાકિન્ના કુન્ના મુરસિલીન O વમા કુન્ત
ઉનપર હમારી આયતેં પળહતે હુએ, હાં હમ રસૂલ બનાને વાલે હુએ. ઔર ન તુમ
બિ-જાનિબિત્ તૂરિ ઇઝ઼ ના-દય્ના વ લાકિર રહ઼-મતમ મિર રબ્બિક
તૂર કે કિનારે થે જબ હમને નિદા ફરમાઈ હાં તુમ્હારે રબ કી મહેર હૈ (કે તુમ્હેં ગૈબ કે ઈલ્મ દિયે)
લિ-તુન્ઝ઼િર ક઼વ્-મમ મૉ અતાહુમ મિન નઝ઼ીરિમ મિન ક઼બ્લિક લ-અ઼લ્લહુમ
કે તુમ ઐસી કૌમ કો ડર સુનાઓ જિસકે પાસ તુમસે પેહલે કોઈ ડર સુનાને વાલા ન આયા યે ઉમ્મીદ કરતે હુએ
ય-તઝ઼ક-કરૂન O વ લવ્-લૉ અન તુસ઼ી-બહુમ મુસ઼ી-બતુમ બિમા
કે ઉનકો નસીહત હો. ઔર અગર ન હોતા કે કભી પહુંચતી ઉન્હેં કોઈ મુસીબત ઉસકે સબબ
ક઼દ-દમત અય્દીહિમ ફ-યક઼ૂલૂ રબ્બના લવ્-લૉ અર-સલ્ત ઇ-લય્ના
જો ઉનકે હાથોંને આગે ભેજા તો કેહતે અય હમારે રબ તૂને ક્યૂં ન ભેજા હમારી તરફ
રસૂલન ફ-નત્તબિઅ઼ આયાતિક વ નકૂન મિનલ મુઅ્-મિનીન O
કોઈ રસૂલ કે હમ તેરી આયતોં કી પૈરવી કરતે ઔર ઈમાન લાતે.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ
مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ؕ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى
مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۟ وَقَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ
كٰفِرُوْنَ ۝ قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ
اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ فَاِنْ لَّمْ
يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ؕ
وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا
لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَاِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ
بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا

ફ-લમ્મા જા-અહુમુલ હક્કુ મિન ઇન્દિના
ફિર જબ ઉનકે પાસ હક્ક આયા હમારી તરફ સે
કાલૂ લવ્લા ઊતિયા મિસ્લા મા ઊતિયા
બોલે ઉન્હેં ક્યૂં ન દિયા ગયા જો મૂસા કો દિયા ગયા,
મૂસા ط અ-વલમ યક્ફુરૂ બિમા ઊતિયા મૂસા
ક્યા ઉસકે મુન્કિર ન હુએ થે જો પેહલે મૂસા કો દિયા ગયા,
મિન કબ્લ ج કાલૂ સિહ્રાનિ તઝા-હરા
બોલે વો જાદૂ હૈં એક દૂસરે કી પુશ્તી પર,
વ કાલૂ ઇન્ના બિ-કુલ્લિન કાફિરૂન ○
ઔર બોલે હમ ઈન દોનોંકે મુન્કિર હૈં.
કુલ ફઅ-તૂ બિ-કિતાબિમ મિન
તુમ ફરમાઓ તો અલ્લાહ કે પાસ સે કોઈ કિતાબ લે આઓ
ઇન્દિલ્લાહિ હુવા અહદા મિન્હુમા અત્તબિઅ-હુ ઇન કુન્તુમ સાદિકીન ○
જો ઈન દોનોં કિતાબોં સે ઝિયાદા હિદાયત કી હો, મૈં ઉસકી પૈરવી કરૂંગા અગર તુમ સચ્ચે હો.
ફ-ઇલ્લમ યસ્તજીબૂ લકા ફઅ-લમ અન્નમા યત્તબિઊના અહવા-અહુમ ط
ફિર અગર વો યે તુમ્હારા ફરમાના કુબૂલ ન કરેં તો જાન લો કે બસ વો અપની ખ્વાહિશોં હી કે પીછે હૈં,
વ મન અ-દલ્લુ મિમ્મનિત ત-બઅ હવાહુ બિ-ગય્રિ હુદમ મિનલ્લાહ ط
ઔર ઉસસે બઢકર ગુમરાહ કૌન જો અપની ખ્વાહિશ કી પૈરવી કરે અલ્લાહ કી હિદાયત સે જુદા,
ઇન્નલ્લાહા લા યહદિલ કવ્-મઝ્ ઝાલિમીન ۝ વ લ-કદ વસ્સલ્ના લહુમુલ
બેશક અલ્લાહ હિદાયત નહીં ફરમાતા ઝાલિમ લોગોં કો. ઔર બેશક હમને ઉનકે લિએ
કવ્લા લ-અલ્લહુમ ય-તઝક-કરૂન ۝ અલ્લઝીના આતય્-નાહુમુલ કિતાબા
બાત મુસલસલ ઉતારી કે વો ધ્યાન કરેં. જિનકો હમને ઈસસે પેહલે કિતાબ દી
મિન કબ્લિહી હુમ બિહી યુઅ-મિનૂન ○ વ ઇઝા યુત્લા અ-લય્હિમ
વો ઉસપર ઈમાન લાતે હૈં. ઔર જબ ઉનપર યે આયતેં પઢી જાતી હૈં
કાલૂ આમન્ના બિહી ઇન્નહુલ હક્કુ મિર રબ્બિના ઇન્ના કુન્ના મિન
કેહતે હૈં હમ ઈસપર ઈમાન લાએ બેશક યહી હક્ક હૈ હમારે રબ કે પાસ સે હમ
કબ્લિહી મુસ્લિમીન ○ ઉલાઇકા યુઅ-તવ્ના અજરહુમ મર્-રતય્નિ
ઈસસે પેહલે હી ગરદન રખ ચુકે થે. ઉનકો ઉનકા અજર દોબાલા દિયા જાએગા
બિમા સ-બરૂ વ યદ-રઊના બિલ હ-સ-નતિસ સય્યિ-અતા વ મિમ્મા
બદલા ઉનકે સબ્ર કા ઔર વો ભલાઈ સે બુરાઈ કો ટાલતે હૈં ઔર હમારે દિએ સે કુછ હમારી રાહ મેં

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوْا
عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ز سَلٰمٌ
عَلَيْكُمْ ز لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِيْنَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِىْ مَنْ
أَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ج وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوْٓا إِنْ نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ
نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ط أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا
يُّجْبٰٓى إِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا
وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَرْيَةٍ م بَطِرَتْ مَعِيْشَتَهَا ج فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيْلًا ط وَكُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥٨﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِىْٓ أُمِّهَا
رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ج وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى
إِلَّا وَأَهْلُهَا ظٰلِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَآ أُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ

قسمٰٓع منزل ٥ 546

ર-ઝક઼્નાહુમ યુન્ફિક઼ૂન ○ વ ઇઝ઼ા
ખર્ચ કરતે હૈં. ઔર જબ
સમિઉ઼લ લગ઼વા અઅ્-રદૂ઼ અ઼ન્હુ વ ક઼ાલૂ
બેહૂદા બાત સુનતે હૈં ઉસસે તગાફુલ કરતે હૈં ઔર કેહતે હૈં
લનૉ અઅ્-માલુના વ લકુમ અઅ્-માલુકુમ ز
હમારે લિએ હમારે અમલ ઔર તુમ્હારે લિએ તુમ્હારે અમલ,
સલામુન અ઼-લય્કુમ ز લા નબ્તગ઼િલ
બસ તુમપર સલામ, હમ જાહિલોં કે ગરઝી નહીં.
જાહિલીન ○ ઇન્નકા લા તહ્દી મન
બેશક યે નહીં કે તુમ જિસે અપની તરફસે ચાહો હિદાયત
અહ઼-બબ્તા વ લાકિન્નલ્લાહ઼ા યહ્દી મંય્
કરદો હાં અલ્લાહ હિદાયત ફરમાતા હૈ જિસે
યશાઅ્ ج વ હુવા અઅ્-લમુ બિલ મુહ-તદીન ○ વ ક઼ાલૂ ઇન્ નત્તબિઇલ
ચાહે, ઔર વો ખૂબ જાનતા હૈ હિદાયત વાલોં કો. ઔર કેહતે હૈં અગર હમ તુમ્હારે સાથ
હુદા મ-અકા નુ-ત-ખ઼ત્તફ મિન અરદ઼િના ط અ-વલમ નુમક્કિલ લહુમ
હિદાયત કી પૈરવી કરેં તો લોગ હમારે મુલ્ક સે હમેં ઉચક લે જાએંગે, ક્યા હમને ઉન્હેં જગહ ન દી
હ઼-ર-મન આમિનંય્ યુજ્બૉ ઇ-લય્હિ સ઼-મરાતુ કુલ્લિ શય્-ઇર રિઝ઼્કમ
અમાન વાલી હરમ મેં, જિસકી તરફ હર ચીઝ કે ફલ લાએ જાતે હૈં હમારે પાસ કી રોઝી
મિલ લદુન્ના વ લાકિન્ના અક્-સ઼-રહુમ લા યઅ્-લમૂન ○ વ કમ
લેકિન ઉનમેં અકસર કો ઈલ્મ નહીં. ઔર કિતને
અહ્-લક્ના મિન ક઼ર-યતિમ બતિ઼રત મઈ-શ-તહા ج ફ-તિલ્કા
શહેર હમને હલાક કર દિએ જો અપને ઐશ પર ઈતરા ગએ થે, તો યે હૈં
મસાકિનુહુમ લમ તુસ્કમ મિમ બઅ્-દિહિમ ઇલ્લા ક઼લીલા ط વ કુન્ના નહ઼નુલ
ઉનકે મકાન કે ઉનકે બાદ ઉનમેં સુકૂનત ન હુઈ મગર કમ, ઔર હમીં
વારિસ઼ીન ○ વમા કાના રબ્બુકા મુહલિકલ કુરા હ઼ત્તા યબ્અસ઼ા ફ઼ી ઉમ્મિહા
વારિસ હૈં. ઔર તુમ્હારા રબ શેહરોં કો હલાક નહીં કરતા જબતક ઉનકે અસલ મરજા' મેં
રસૂલંય્ યત્લૂ અ઼-લય્હિમ આયાતિના ج વમા કુન્ના મુહલિકિલ કુરૉ
રસૂલ ન ભેજે જો ઉનપર હમારી આયતેં પઢે, ઔર હમ શેહરોં કો હલાક નહીં કરતે
ઇલ્લા વ અહલુહા ઝ઼ાલિમૂન ○ વમૉ ઊતીતુમ મિન શય્ઇન
મગર જબકે ઉનકે સાકિન સિતમગાર હોં. ઔર જો કુછ ચીઝ તુમ્હેં દી ગઈ હૈ

فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ
خَيْرٌ وَّ اَبْقٰى ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ٦٠ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ
وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ٦١
وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُوْنَ ٦٢ قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ
اِلَيْكَ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ٦٣ وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ٦٤ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ
مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ
يَوْمَىِٕذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ٦٦ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ٦٧

ફ-મતાઉલ હયાતિદ દુન્યા વ ઝી-નતુહા ج
વો દુનિયવી ઝિન્દગી કા બરતાવા ઔર ઉસકા સિંગાર હૈ,
વમા ઇન્દલ્લાહિ ખય્રુંવ્ વ અબ્કા ط
ઔર જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો બેહતર ઔર ઝિયાદા બાકી રેહનેવાલા હૈ,
અ-ફલા તઅ-કિલૂન ٦٠ અ-ફમંવ્
તો ક્યા તુમ્હેં અકલ નહીં. તો ક્યા વો જિસે
વ-અદનાહુ વઅ-દન હ-સનન્ ફ-હુવ
હમને અચ્છા વા'દા દિયા તો વો
લાકીહિ ક-મમ મત્તઅ-નાહુ મતાઅલ
ઉસસે મિલેગા ઉસ જૈસા હૈ જિસે હમને
હયાતિદ દુન્યા સુમ્મ હુવ યવ્-મલ
દુનિયવી ઝિન્દગી કા બરતાવ બરતને દિયા ફિર વો
કિયા-મતિ મિનલ મુહ-દરીન ○ વ યવમ યુનાદીહિમ ફ-યકૂલુ અય્ના
કયામત કે દિન ગિરિફતાર કરકે હાઝિર લાયા જાએગા. ઔર જિસદિન ઉન્હેં નિદા કરેગા તો ફરમાએગા કહાં હૈં
શુ-રકાઇયલ લઝીના કુન્તુમ તઝઉમૂન ○ કાલલ લઝીના હક્ક અ-લય્હિમુલ
મેરે વો શરીક જિન્હેં તુમ ગુમાન કરતે થે. કહેંગે વો જિનપર બાત સાબિત હો ચુકી
કવ્લુ રબ્બના હૉ-ઉલાઇલ લઝીના અગ્વય્ના ج અગ્વય્નાહુમ કમા
અય હમારે રબ યે હૈં વો જિન્હેં હમને ગુમરાહ કિયા, હમને ઈન્હેં ગુમરાહ કિયા જૈસે
ગ-વય્ના ج તબર્-રઅ-નૉ ઈલૈક ز મા કાનૂ ઇય્યાના યઅ-બુદૂન ○
ખુદ ગુમરાહ હુએ થે, હમ ઈનસે બેઝાર હોકર તેરી તરફ રુજૂઅ લાતે હૈં, વો હમકો ન પૂજતે થે.
વ કીલદ-ઊ શુ-રકા-અકુમ ફ-દ-અવ્હુમ ફ-લમ યસ્તજીબૂ લહુમ વ
ઔર ઉનસે ફરમાયા જાએગા અપને શરીકોં કો પુકારો તો વો પુકારેંગે તો વો ઉનકી ન સુનેંગે ઔર
ર-અવુલ અઝાબ ج લવ્ અન્નહુમ કાનૂ યહ-તદૂન ○ વ યવ્મ યુનાદીહિમ
દેખેંગે અઝાબ, ક્યા અચ્છા હોતા અગર વો રાહ પાતે. ઔર જિસદિન ઉન્હેં નિદા કરેગા
ફ-યકૂલુ માઝા અ-જબ્તુમુલ મુર-સલીન ○ ફ-અમિયત અ-લય્હિમુલ
તો ફરમાએગા તુમને રસૂલોંકો ક્યા જવાબ દિયા. તો ઉસદિન ઉનપર ખબરેં અન્ધી હો જાએંગી
અમ્બાઉ યવ્-મઇઝિન ફ-હુમ લા ય-તસા-અલૂન ○ ફ-અમ્મા મન તાબ વ
તો વો કુછ પૂછ ગછ ન કરેંગે. તો વો જિસને તૌબા કી ઔર
આ-મન વ અમિલ સાલિહન ફ-અસા અંય્ યકૂન મિનલ મુફલિહીન ○
ઈમાન લાયા ઔર અચ્છા કામ કિયા કરીબ હૈ કે વો રાહયાબ હો.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝٦٨
وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝٦٩
وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ
وَالْآخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٧٠ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ ۖ أَفَلَا
تَسْمَعُونَ ۝٧١ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٧٢
وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝٧٣
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ

વ રબ્બુક યખ્લુકુ મા યશાઉ વ યખ્તાર ط
ઔર તુમ્હારા રબ પૈદા કરતા હૈ જો ચાહે ઔર પસન્દ ફરમાતા હૈ,
મા કાના લ-હુમુલ ખિ-યરહ ط
ઉનકા કુછ ઈખ્તિયાર નહીં,
સુબ્હાનલ્લાહિ વ તઆલા અમ્મા
પાકી ઔર બરતરી હૈ અલ્લાહ કો
યુશ્રિકૂન ○ વ રબ્બુક યઅ્-લમુ મા
ઉનકે શિર્ક સે. ઔર તુમ્હારા રબ જાનતા હૈ જો
તુકિન્નુ સુદૂરુહુમ વમા યુઅ્-લિનૂન ○
ઉનકે સીનોંમેં છુપા હૈ ઔર જો ઝાહિર કરતે હૈં.
વ હુવલ્લાહુ લા ઇલાહ ઇલ્લા હૂ ط
ઔર વહી હૈ અલ્લાહ કે કોઈ ખુદા નહીં ઉસકે સિવા
લહુલ હમ્દુ ફિલ ઊલા વલ આખિરહ ز વ લહુલ હુક્મુ વ ઇ-લયહિ
ઉસીકી તા'રીફ હૈ દુનિયા ઔર આખિરત મેં, ઔર ઉસીકા હુકમ હૈ ઔર ઉસીકી તરફ
તુર-જઊન ○ કુલ અ-ર-અયતુમ ઇન જ-અ-લલ્લાહુ અ-લયકુમુલ
ફિર જાઓગે. તુમ ફરમાઓ ભલા દેખો તો અગર અલ્લાહ હમેશા તુમપર
લયલ સર-મદન ઇલા યવ્મિલ કિયા-મતિ મન ઇલાહુન ગયરુલ્લાહિ
કયામત તક રાત રખ્ખે તો અલ્લાહ કે સિવા કૌન ખુદા હૈ
યઅ્-તીકુમ બિ-દિયાઅ્ ط અ-ફલા તસ્મઊન ○ કુલ અ-ર-અયતુમ ઇન
જો તુમ્હેં રૌશની લાદે, તો ક્યા તુમ સુનતે નહીં. તુમ ફરમાઓ ભલા દેખો તો અગર
જ-અ-લલ્લાહુ અ-લયકુમુન નહાર સર-મદન ઇલા યવ્મિલ કિયા-મતિ
અલ્લાહ કયામત તક હમેશા દિન રખ્ખે
મન ઇલાહુન ગયરુલ્લાહિ યઅ્-તીકુમ બિ-લયલિન તસ્કુનૂન ફીહ ط
તો અલ્લાહ કે સિવા કૌન ખુદા હૈ જો તુમ્હેં રાત લા દે જિસમેં આરામ કરો,
અ-ફલા તુબ્સિરૂન ○ વ મિર રહ-મતિહી જ-અલ લ-કુમુલ લયલ
તો ક્યા તુમ્હેં સૂઝતા નહીં. ઔર ઉસને અપની મહેર સે તુમ્હારે લિએ રાત
વન્નહાર લિ-તસ્કુનૂ ફીહિ વ લિ-તબ્તગૂ મિન ફદ્લિહી વ લ-અલ્લકુમ
ઔર દિન બનાએ કે રાતમેં આરામ કરો ઔર દિનમેં ઉસકા ફઝલ ઢૂંડો ઔર ઈસલિએ કે તુમ
તશ્કુરૂન ○ વ યવ્મ યુનાદીહિમ ફ-યકૂલુ અયન શુ-રકાઇયલ લઝીન
હક માનો. ઔર જિસદિન ઉન્હેં નિદા કરેગા તો ફરમાએગા કહાં હૈં મેરે વો શરીક જો

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَ
ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ قَارُونَ
كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۝ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ
الدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا
وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ
أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْأَلُ

عَنْ ذُنُوبِهِمُ

કુન્તુમ તઝઉ઼મૂન ○ વ નઝઅ્ના મિન
તુમ બકતે થે. ઔર

કુલ્લિ ઉમ્મતિન શહીદન ફ-ક઼ુલ્ના
હર ગિરોહ મેંસે હમ એક ગવાહ નિકાલકર ફરમાએંગે

હાતૂ બુર્હા-નકુમ ફ-અ઼લિમૂ અન્નલ
અપની દલીલ લાઓ તો જાન લેંગે કે

હ઼ક્ક઼ા લિલ્લાહિ વ દ઼લ્લા અ઼ન્હુમ મા
હક્ક અલ્લાહ કા હૈ ઔર ઉનસે ખોઈ જાએંગી જો

કાનૂ યફ-તરૂન ع ઇન્ના ક઼ારૂના
બનાવટેં કરતે થે. બેશક કારૂન

કાના મિન ક઼વ્મિ મૂસા ફ-બગ઼ા
મૂસા કી કૌમ સે થા ફિર ઉસને

અ઼-લય્હિમ ص વ આ-તય્નાહુ મિનલ કુનૂઝ઼િ માઁ ઇન્ના મફાતિ-હ઼હૂ
ઉનપર ઝ઼િયાદતી કી, ઔર હમને ઉસકો ઈતને ખઝ઼ાને દિયે જિનકી કુન્જિયાં

લ-તનૂઉ બિલ ઉ઼સ્બતિ ઉલિલ ક઼ુવ્વહ ق ઇઝ઼ ક઼ાલા લહૂ ક઼વ્મુહૂ લા
એક ઝ઼ોર-આવર જમાઅત પર ભારી થીં, જબ ઉસસે ઉસકી કૌમ ને કહા

તફ-રહ઼ ઇન્નલ્લાહા લા યુહ઼િબ્બુલ ફરિહ઼ીન ○ વબ્તગ઼િ ફીમાઁ
ઈતરા નહીં બેશક અલ્લાહ ઈતરાને વાલોંકો દોસ્ત નહીં રખતા. ઔર જો માલ

આતાકલ્લાહુદ દારલ આખિ઼-રતા વલા તન્સા નસ઼ી-બકા મિનદ દુન્યા
તુઝે અલ્લાહ ને દિયા હૈ ઉસસે આખિરત કા ઘર તલબ કર ઔર દુનિયા મેં અપના હિસ્સા ન ભૂલ

વ અહ઼સિન કમાઁ અહ઼-સનલ્લાહુ ઇ-લય્કા વલા તબ્ગ઼િલ ફસાદા
ઔર એહસાન કર જૈસા અલ્લાહ ને તુઝપર એહસાન કિયા ઔર ઝ઼મીન મેં ફસાદ ન ચાહ,

ફિલ અર્દ઼ ط ઇન્નલ્લાહા લા યુહ઼િબ્બુલ મુફસિદીન ○ ક઼ાલા
બેશક અલ્લાહ ફસાદિયોં કો દોસ્ત નહીં રખતા. બોલા

ઇન્નમાઁ ઊતીતુહૂ અ઼લા ઇ઼લ્મિન ઇ઼ન્દી ط અ-વ-લમ યઅ્-લમ
યે તો મુઝે એક ઈલ્મ સે મિલા હૈ જો મેરે પાસ હૈ, ઔર ક્યા ઉસે યે નહીં મા'લૂમ

અન્નલ્લાહા ક઼દ અહ-લકા મિન ક઼બ્લિહી મિનલ ક઼ુરૂનિ મન
કે અલ્લાહ ને ઉસસે પેહલે વો સંગતેં હલાક ફરમા દીં જિનકી

હુવા અશદ-દુ મિન્હુ ક઼ુવ્વતંવ્ વ અક-સ઼રુ જમ્આ ط વલા યુસ્અલુ
કુવ્વતેં ઉસસે સખ્ત થીં ઔર જમા' ઉસસે ઝ઼િયાદા, ઔર

عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ
فِيْ زِيْنَتِهٖ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ
عَظِيْمٍ ۝ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ
ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا
يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ۝ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ
الْاَرْضَ ۗ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ۝
وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ
وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ
بِنَا ۗ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ۝ تِلْكَ الدَّارُ
الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِي

અ઼ન ઝુનૂબિહિમુલ મુજ્રિમૂન ०
મુજરિમોં સે ઉનકે ગુનાહોં કી પૂછ નહીં.

ફ-ખ઼-રજા અલા ક઼વ્મિહી ફી
તો અપની કૌમ પર નિકલા

ઝી-નતિહ ط ક઼ાલલ લઝ઼ીના યુરીદૂનલ
અપની આરાઈશ મેં, બોલે વો જો દુનિયા કી ઝિન્દગી ચાહતે હૈં

હ઼યાતદ દુન્યા યા-લય્તા લના મિસ્લ઼ા
કિસી તરહ હમકો ભી એસા મિલતા જૈસા

મૉ ઊતિયા ક઼ારૂનુ ٧ ઇન્નહૂ લઝ઼ૂ
કારૂન કો મિલા, બેશક ઉસકા

હ઼ઝ઼્ઝ઼િન અ઼ઝ઼ીમ ० વ ક઼ાલલ લઝ઼ીના
બળા નસીબ હૈ. ઔર બોલે વો જિન્હેં

ઊતુલ ઇ઼લ્મા વય્-લકુમ સ઼વાબુલ્લાહિ ખ઼ય્રુલ લિ-મન આ-મના
ઈલ્મ દિયા ગયા ખરાબી હો તુમ્હારી અલ્લાહ કા સવાબ બેહતર હૈ ઉસકે લિએ જો ઈમાન લાએ

વ અ઼મિલા સ઼ાલિહ઼ા ج વલા યુલક઼્-ક઼ાહૉ ઇલ્લસ઼ સ઼ાબિરૂન ०
ઔર અચ્છે કામ કરે, ઔર યે ઉન્હીં કો મિલતા હૈ જો સબ્ર વાલે હૈં.

ફ-ખ઼-સફ઼ના બિહી વ બિ-દારિહિલ અર્દ઼ قف ફમા કાના લહૂ મિન
તો હમને ઉસે ઔર ઉસકે ઘર કો ઝમીન મેં ધંસા દિયા, તો ઉસકે પાસ કોઈ

ફિ-અતિંય્ ય-ન્સુરૂ-નહૂ મિન દૂનિલ્લાહ ق વમા કાના મિનલ
જમાઅત ન થી કે અલ્લાહ સે બચાને મેં ઉસકી મદદ કરતી ઔર ન વો

મુન્તસિ઼રીન ० વ અસ્બહ઼લ લઝ઼ીના તમન્નવ્ મકા-નહૂ બિલ અમ્સિ
બદલા લે સકા. ઔર કલ જિસને ઉસકે મરતબે કી આરઝૂ કી થી સુબહ

યક઼ૂલૂના વય્-ક-અન્નલ્લાહા યબ્સુતુર રિઝ઼્ક઼ા લિ-મંય્ યશાઉ મિન
કેહને લગે અજબ બાત હૈ અલ્લાહ રિઝક વસીઅ કરતા હૈ અપને બન્દોંમેં જિસકે લિએ ચાહે

ઇ઼બાદિહી વ યક઼્દિર ج લવ્લૉ અમ મન્નલ્લાહુ અ઼-લય્ના લ-ખ઼-સફ઼ા
ઔર તંગી ફરમાતા હૈ, અગર અલ્લાહ હમપર એહસાન ન ફરમાતા તો હમેં ભી ધંસા દેતા,

બિના ط વય્-ક-અન્નહૂ લા યુફ઼લિહુલ કાફિરૂન ع તિલ્કદ દારુલ
અય અજબ કાફિરોંકા ભલા નહીં. યે

આખ઼િ-રતુ નજ્અ઼લુહા લિલ્લઝ઼ીના લા યુરીદૂના ઉ઼લુવ્વન ફિલ
આખિરત કા ઘર હમ ઉનકે લિએ કરતે હૈં જો ઝમીન મેં તકબ્બુર નહીં ચાહતે

الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝٨٣
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٨٤ اِنَّ الَّذِيْ فَرَضَ
عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ۭ قُلْ رَّبِّيْٓ
اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ
مُّبِيْنٍ ۝٨٥ وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ
الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا
لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝٨٦ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ
اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝٨٧ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۘ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۣ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ۭ
لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٨٨

અર્દિ વલા ફસાદા ط વલ
ઔર ન ફસાદ, ઔર
આકિ-બતુ લિલ મુત્તકીન ○
આકિબત પરહેઝગારોં હી કી હૈ.
મન જાઅ બિલ હ-સ-નતિ ફ-લહૂ
જો નેકી લાએ ઉસકે લિએ
ખયરુમ મિન્હા ج વ મન જાઅ બિસ
ઉસસે બેહતર હૈ, ઔર જો
સય્યિ-અતિ ફલા યુજઝલ લઝીના
બદી લાએ
અમિલુસ સય્યિઆતિ ઇલ્લા મા
બદ કામ વાલોંકો બદલા ન મિલેગા મગર જિતના
કાનૂ યઅ-મલૂન ○ ઇન્નલ લઝી ફ-રદા અ-લય્કલ કુરઆના
કિયા થા બેશક જિસને તુમપર કુરઆન ફર્ઝ કિયા
લ-રાદ્દુકા ઇલા મઆદ ط કુર રબ્બી અઅ-લમુ મન જાઅ બિલ
વો તુમ્હેં ફેર લે જાએગા જહાં ફિરના ચાહતે હો, તુમ ફરમાઓ મેરા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસે જો
હુદા વ મન હુવા ફી દલાલિમ મુબીન ○ વમા કુન્તા તરજૂ અંય્
હિદાયત લાયા ઔર જો ખુલી ગુમરાહી મેં હૈ. ઔર તુમ ઉમ્મીદ ન રખતે થે કે
યુલ્કા ઇ-લય્કલ કિતાબુ ઇલ્લા રહ-મતમ મિર રબ્બિકા ફલા
કિતાબ તુમપર ભેજી જાએગી હાં તુમ્હારે રબ ને રહમત ફરમાઈ તો
તકૂનન્ના ઝહીરલ લિલ કાફિરીન ○ વલા યસુદ્-દુન્નકા અન
તુમ હરગિઝ કાફિરોં કી પુશ્તી ન કરના. ઔર હરગિઝ વો તુમ્હેં
આયાતિલ્લાહિ બઅ-દા ઇઝ ઉન્ઝિલત ઇ-લય્કા વદ્ઉ ઇલા રબ્બિકા
અલ્લાહ કી આયતોંસે ન રોકેં બાદ ઈસકે કે વો તુમ્હારી તરફ ઉતારી ગઈ ઔર અપને રબ કી તરફ બુલાઓ
વલા તકૂનન્ના મિનલ મુશ્રિકીન ○ વલા તદ્ઉ મઅલ્લાહિ
ઔર હરગિઝ શિર્ક વાલોં મેંસે ન હોના. ઔર અલ્લાહ કે સાથ
ઇલાહન આ-ખર ۘ લા ઇલાહા ઇલ્લા હૂ قف કુલ્લુ શયઇન હાલિકુન
દૂસરે ખુદા કો ન પૂજ, ઉસકે સિવા કોઈ ખુદા નહીં, હર ચીઝ ફાની હૈ
ઇલ્લા વજહહૂ ط લહુલ હુક્મુ વ ઇ-લય્હિ તુર-જઊન ○
સિવા ઉસકી ઝાત કે, ઉસીકા હુકમ હૈ ઔર ઉસીકી તરફ ફિર જાઓગે.

(٢٩) سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ (٨٥) آياتها ٦٩ ركوعاتها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمٓ ۝ أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا
آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن
يَسْبِقُونَا ط سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ
اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ط وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ط إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ
عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ
حُسْنًا ط وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ

بِهِ عِلْمٌ منزل ٥ 552

સૂરતુલ અન્કબૂત

મક્કી હૈ, ઇસમેં ૬૯ આયતેં ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

અલિફ-લામ-મીમ ۝ અ-હ઼સિબન નાસુ
ક્યા લોગ ઇસ ઘમન્ડ મેં હૈં
અંય્ યુત્રકૂ અંય્ યક઼ૂલૂ આમન્ના
કે ઇતની બાત પર છોળ દિએ જાએંગે કે કહેં હમ ઈમાન લાએ
વહુમ લા યુફ-તનૂન ○ વ લ-ક઼દ
ઔર ઉનકી આઝમાઇશ ન હોગી. ઔર બેશક
ફ-તન્નલ લઝ઼ીના મિન ક઼બ્લિહિમ
હમને ઉનસે અગલોં કો જાંચા
ફ-લ-યઅ્-લમન્નલ્લાહુલ લઝ઼ીના સ-દક઼ૂ વ લ-યઅ્-લમન્નલ કાઝ઼િબીન ○
તો ઝરૂર અલ્લાહ સચ્ચોં કો દેખેગા ઔર ઝરૂર ઝૂટોં કો દેખેગા.
અમ હ઼સિબલ લઝ઼ીના યઅ્-મલૂનસ સય્યિઆતિ અંય્ યસ્બિક઼ૂના ط
યા યે સમઝે હુએ હૈં વો જો બુરે કામ કરતે હૈં કે હમસે કહીં નિકલ જાએંગે,
સાઆ મા યહ્ક઼ુમૂન ○ મન કાના યરજૂ લિક઼ાઅલ્લાહિ ફ-ઇન્ના
ક્યા હી બુરા હુકમ લગાતે હૈં. જિસે અલ્લાહ સે મિલને કી ઉમ્મીદ હો તો બેશક
અ-જ-લલ્લાહિ લ-આત ط વહુવસ સમીઉ઼લ અ઼લીમ ○ વ મન જા-હદા
અલ્લાહ કી મીઆદ ઝરૂર આનેવાલી હૈ, ઔર વહી સુનતા જાનતા હૈ. ઔર જો
ફ-ઇન્નમા યુજાહિદુ લિ-નફસિહ ط ઇન્નલ્લાહા લ-ગ઼નિય્યુન અ઼નિલ
અલ્લાહ કી રાહ મેં કોશિશ કરે તો અપને હી ભલે કો કોશિશ કરતા હૈ. બેશક અલ્લાહ બે-પરવા હૈ
આ઼-લમીન ○ વલ્લઝ઼ીના આ-મનૂ વ અ઼મિલુસ઼ સ઼ાલિહાતિ
સારે જહાન સે. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ
લ-નુકફ્ફ-ફિરન્ના અ઼ન્હુમ સય્યિઆતિહિમ વ લ-નજ્ઝિયન્નહુમ
હમ ઝરૂર ઉનકી બુરાઇયાં ઉતાર દેંગે ઔર ઝરૂર ઉન્હેં ઉસ કામ પર બદલા દેંગે
અહ઼-સનલ લઝ઼ી કાનૂ યઅ્-મલૂન ○ વ વસ્સય્-નલ ઇન્સાના
જો ઉનકે સબ કામોં મેં અચ્છા થા. ઔર હમને આદમી કો તાકીદ કી
બિ-વાલિદય્હિ હુસ્ના ط વ ઇન જા-હદાકા લિ-તુશ્રિકા બી મા લયસા લકા
અપને માં બાપ કે સાથ ભલાઈ કી, ઔર અગર વો તુઝસે કોશિશ કરેં કે તૂ મેરા શરીક ઠેહરાએ જિસકા તુઝે

بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۭ اِلَیَّ مَرْجِعُکُمْ فَاُنَبِّئُکُمْ بِمَا
کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِی الصّٰلِحِیْنَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّقُوْلُ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِیَ فِی اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ
کَعَذَابِ اللّٰهِ ۭ وَلَئِنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّکَ لَیَقُوْلُنَّ
اِنَّا کُنَّا مَعَکُمْ ۭ اَوَلَیْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِیْ صُدُوْرِ
الْعٰلَمِیْنَ ۝ وَلَیَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَیَعْلَمَنَّ
الْمُنٰفِقِیْنَ ۝ وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوا
اتَّبِعُوْا سَبِیْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰیٰکُمْ ۭ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِیْنَ
مِنْ خَطٰیٰهُمْ مِّنْ شَیْءٍ ۭ اِنَّهُمْ لَکٰذِبُوْنَ ۝ وَلَیَحْمِلُنَّ
اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ۡ وَلَیُسْـَٔلُنَّ یَوْمَ
الْقِیٰمَةِ عَمَّا کَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا
اِلٰی قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِیْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِیْنَ عَامًا

બિહી ઇલ્મુન ફલા તુતિઅ-હુમા ط ઇલય્યા
ઈલ્મ નહીં તો તૂ ઉનકા કહા ન માન, મેરી હી તરફ

મરજિઉકુમ ફ-ઉનબ્બિઉકુમ બિમા કુન્તુમ
તુમ્હારા ફિરના હૈ તો મૈં બતા દૂંગા તુમ્હેં જો તુમ

તઅ-મલૂન ○ વલ્લઝીના આ-મનૂ વ અમિલુસ
કરતે થે. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ

સાલિહાતિ લ-નુદખિલન્નહુમ ફિસ
ઝરૂર હમ ઉન્હેં નેકોંમેં શામિલ કરેંગે.

સાલિહીન ○ વ મિનન નાસિ મંય્ યકૂલુ
ઔર બા'ઝ આદમી કેહતે હૈં

આમન્ના બિલ્લાહિ ફ-ઇઝા ઊઝિયા ફિલ્લાહિ
હમ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ ફિર જબ અલ્લાહ કી રાહ મેં ઉન્હેં કોઈ

જ-અલા ફિત્નતન નાસિ ક-અઝાબિલ્લાહ ط વ લ-ઇન જાઅ નસ્રુમ મિર
તકલીફ દી જાતી હૈ તો લોગોંકે ફિત્નેકો અલ્લાહ કે અઝાબ કે બરાબર સમઝતે હૈં, ઔર અગર

રબ્બિકા લ-યકૂલુન્ના ઇન્ના કુન્ના મ-અકુમ ط અ-વ-લયસલ્લાહુ બિ-અઅ-લમા
તુમ્હારે રબ કે પાસ સે મદદ આએ તો ઝરૂર કહેંગે હમ તો તુમ્હારે હી સાથ થે, ક્યા અલ્લાહ ખૂબ નહીં જાનતા

બિમા ફી સુદૂરિલ આ-લમીન ○ વ લ-યઅ-લમન્નલ્લાહુલ લઝીના આ-મનૂ વ
જો કુછ જહાં ભર કે દિલોં મેં હૈ. ઔર ઝરૂર અલ્લાહ ઝાહિર કર દેગા ઈમાન વાલોં કો ઔર

લ-યઅ-લમન્નલ મુનાફિકીન ○ વ કાલલ લઝીના ક-ફરૂ લિલ્લઝીના આ-મનુત
ઝરૂર ઝાહિર કર દેગા મુનાફિકોં કો. ઔર કાફિર મુસલમાનોં સે બોલે

તબિઊ સબી-લના વલ નહ્મિલ ખતાયાકુમ ط વમા હુમ બિ-હામિલીના મિન
હમારી રાહ પર ચલો ઔર હમ તુમ્હારે ગુનાહ ઉઠા લેંગે, હાલાંકે વો

ખતાયાહુમ મિન શૈઅ ط ઇન્નહુમ લ-કાઝિબૂન ○ વ લ-યહ્મિલુન્ના
ઉનકે ગુનાહોં મેંસે કુછ ન ઉઠાએંગે, બેશક વો ઝૂટે હૈં. ઔર બેશક ઝરૂર અપને

અસ્કા-લહુમ વ અસ્કાલમ મઅ અસ્કાલિહિમ ز વ લ-યુસ્અલુન્ના યવ્-મલ
બોઝ ઉઠાએંગે ઔર અપને બોઝોંકે સાથ ઔર બોઝ, ઔર ઝરૂર કયામત કે દિન પૂછે જાએંગે

કિયા-મતિ અમ્મા કાનૂ યફ-તરૂન ع ○ વ લ-કદ અર-સલ્ના નૂહન ઇલા
જો કુછ બોહતાન ઉઠાતે થે. ઔર બેશક હમને નૂહ કો ઉસકી કૌમ કી તરફ ભેજા

કવ્મિહી ફ-લબિસ ફીહિમ અલ્ફ સ-નતિન ઇલ્લા ખમ્સીના આમા ط
તો વો ઉનમેં પચાસ સાલ કમ હઝાર બરસ રહા,

فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝١٤ فَاَنْجَيْنٰهُ وَ
اَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝١٥ وَاِبْرٰهِيْمَ
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝١٦ اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ
الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝١٧
وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝١٨ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيْرٌ ۝١٩ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ
بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٢٠ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ

وَيَرْحَمُ — منزل ٥ — ٥٥٤

ફ-અ-ખ઼-ઝ઼હુમુત તૂફાનુ વહુમ ઝ઼ાલિમૂન ○
તો ઉન્હેં તૂફાન ને આ લિયા ઔર વો ઝાલિમ થે.
ફ-અન્જય્નાહુ વ અસ્હાબસ
તો હમને ઉસે ઔર કશ્તી વાલોં કો બચા લિયા
સફી-નતિ વ જ-અલ્નાહા આ-યતલ
ઔર ઉસ કશ્તી કો સારે જહાં કે લિએ નિશાની કિયા.
લિલ આ-લમીન ○ વ ઇબ્રાહીમા ઇઝ઼ કાલા
ઔર ઈબ્રાહીમ કો જબ ઉસને
લિ-ક઼વ્મિહિઅ્-બુદુલ્લાહા વત્તકૂહ ૮
અપની કૌમસે ફરમાયા કે અલ્લાહ કો પૂજો ઔર ઉસસે ડરો
ઝ઼ાલિકુમ ખય્રુલ લકુમ ઇન કુન્તુમ
ઈસમેં તુમ્હારા ભલા હૈ અગર તુમ
તઅ્-લમૂન ○ ઇન્નમા તઅ્-બૂદુના મિન દૂનિલ્લાહિ અવ્-સાનંવ્ વ
જાનતે. તુમ તો અલ્લાહ કે સિવા બુતોં કો પૂજતે હો ઔર
તખ્લુકૂના ઇફ્કા ૮ ઇન્નલ લઝ઼ીના તઅ્-બુદૂના મિન દૂનિલ્લાહિ
ઔર નરા ઝૂટ ગળહતે હો. બેશક વો જિન્હેં તુમ અલ્લાહ કે સિવા પૂજતે હો
લા યમ્લિકૂના લકુમ રિઝ્કન ફબ્તગૂ ઇન્દલ્લાહિર રિઝ્કા વઅ્-બુદૂહુ વશ્કુરૂ
તુમ્હારી રોઝી કે કુછ માલિક નહીં તો અલ્લાહ કે પાસ રિઝક ઢૂંઢો ઔર ઉસકી બન્દગી કરો ઔર ઉસકા એહસાન
લહૂ ૮ ઇ-લય્હિ તુર-જઊન ○ વ ઇન તુકઝ઼-ઝ઼િબૂ ફ-કદ કઝ઼-ઝ઼બા
માનો, તુમ્હેં ઉસીકી તરફ ફિરના હૈ. ઔર અગર તુમ ઝુટલાઓ તો
ઉ-મમુમ મિન ક઼બ્લિકુમ ૮ વમા અ-લર રસૂલિ ઇલ્લલ બલાગુલ મુબીન ○
તુમસે પેહલે કિતને હી ગિરોહ ઝુટલા ચુકે હૈં, ઔર રસૂલ કે ઝિમ્મે નહીં મગર સાફ પહુંચા દેના.
અ-વ-લમ ય-રવ્ કય્ફા યુબ્દિઉલ્લાહુલ ખ઼લ્ક઼ા સુમ્મા યુઈદુહ ૮
ઔર ક્યા ઉન્હોંને ન દેખા અલ્લાહ ક્યૂંકર ખલ્ક કી ઈબ્તેદા ફરમાતા હૈ ફિર ઉસે દોબારા બનાએગા,
ઇન્ના ઝ઼ાલિકા અલલ્લાહિ યસીર ○ કુલ સીરૂ ફિલ અરદ્િ ફન્ઝુરૂ
બેશક યે અલ્લાહ કો આસાન હૈ. તુમ ફરમાઓ ઝમીનમેં સફર કરકે દેખો
કય્ફા બ-દ-અલ ખ઼લ્ક઼ા સુમ્મલ્લાહુ યુન્શિઉન નશ્અતલ આખિરહ ૮
અલ્લાહ ક્યૂંકર પેહલે બનાતા હૈ ફિર અલ્લાહ દૂસરી ઉઠાન ઉઠાતા હૈ
ઇન્નલ્લાહા અલા કુલ્લિ શયઇન કદીર ○ યુઅઝ઼-ઝ઼િબુ મંય્ યશાઉ
બેશક અલ્લાહ સબ કુછ કર સકતા હૈ. અઝાબ દેતા હૈ જિસે ચાહે

وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَآ اَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِيْ وَ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٣﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ
اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ
النَّارِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ
اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۡ وَّمَاْوٰىكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ
وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا

منزل ٥

فِيْ ذُرِّيَّتِهِ

વ યર-હમુ મંય્ યશાઅ્ ટ વ ઇ-લય્હિ
ઔર રહેમ ફરમાતા હૈ જિસપર ચાહે, ઔર તુમ્હેં ઉસીકી તરફ

તુક્-લબૂન ○ વમા અન્તુમ બિ-મુઅ્-જિઝીના
ફિરના હૈ. ઔર ન તુમ ઝમીન મેં કાબૂ સે નિકલ સકો

ફિલ અરદિ વલા ફિસ્ સમાઅ્ ز વમા
ઔર ન આસમાન મેં, ઔર

લકુમ મિન દૂનિલ્લાહિ મિંવ્ વલિય્યિંવ્
ઔર તુમ્હારે લિએ અલ્લાહ કે સિવા ન કોઈ કામ બનાનેવાલા

વલા નસીર ○ વલ્લઝીના ક-ફરૂ
ઔર ન મદદગાર. ઔર વો જિન્હોંને

બિ-આયાતિલ્લાહિ વ લિકાઇહી ઉલાઇકા
મેરી આયતોં ઔર મેરે મિલને કો ન માના વો હૈં

યઇસૂ મિર રહ-મતી વ ઉલાઇકા લહુમ અઝાબુન અલીમ ○ ફમા કાના
જિન્હેં મેરી રહમત કી આસ નહીં ઔર ઉનકે લિએ દર્દનાક અઝાબ હૈ. તો

જવાબા ક઼વ્મિહી ઇલ્લા અન કાલુક્-તુલૂહુ અવ્ હર્રિકૂહુ ફ-અન્જાહુલ્લાહુ
ઉસકી કૌમ કો કુછ જવાબ બન ન આયા મગર યે બોલે ઉન્હેં કત્લ કરદો યા જલા દો તો અલ્લાહ ને ઉસે

મિનન્ નાર ط ઇન્ના ફી ઝાલિકા લ-આયાતિલ લિ-ક઼વ્મિંય્ યુઅ્-મિનૂન ○
આગ સે બચા લિયા બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હૈં ઈમાન વાલોં કે લિએ.

વ કાલા ઇન્નમત ત-ખઝ્તુમ મિન દૂનિલ્લાહિ અવ્-સાનમ ٧
ઔર ઇબ્રાહીમ ને ફરમાયા તુમને તો અલ્લાહ કે સિવા યે બુત બના લિએ હૈં,

મવદ્-દતા બય્નિકુમ ફિલ હયાતિદ દુન્યા ટ સુમ્મા યવ્-મલ
જિનસે તુમ્હારી દોસતી યહી દુનિયા કી ઝિન્દગી તક હૈ, ફિર કયામત કે દિન

કિયા-મતિ યક્ફુરુ બઅ્-દુકુમ બિ-બઅ્-દિંવ્ વ યલ્અનુ બઅ્-દુકુમ બઅ્-દા ز
તુમમેં એક દૂસરે કે સાથ કુફ્ર કરેગા ઔર એક દૂસરે પર લા'નત ડાલેગા,

વ મઅ્-વાકુમુન નારુ વમા લકુમ મિન નાસિરીન ○ ફ-આ-મના લહૂ
ઔર તુમ સબકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ ઔર તુમ્હારા કોઈ મદદગાર નહીં. તો લૂત ઉસપર ઈમાન લાયા,

લૂત م વ કાલા ઇન્ની મુહાજિરુન ઇલા રબ્બી ط ઇન્નહૂ હુવલ
ઔર ઇબ્રાહીમ ને કહા મૈં અપને રબ કી તરફ હિજરત કરતા હૂં, બેશક વહી

અઝીઝુલ હકીમ ○ વ વ-હબ્ના લહૂ ઇસ્હાકા વ યઅ્-કૂબા વ જઅલ્ના
ઇઝ્ઝત વ હિકમત વાલા હૈ. ઔર હમને ઉસે ઇસહાક ઔર યા'કૂબ અતા ફરમાએ ઔર હમને

فِيْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي
الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَ
لُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۡ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ
لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ وَتَاْتُوْنَ
فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ۭ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ
اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ
بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ
اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ۭ
قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ۫ لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ
اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّآ اَنْ

ફી ઝુર્રિય્યતિહિન નુબુવ્વત। વલ
ઉસકી ઔલાદ મેં નુબુવ્વત ઔર
કિતાબ। વ આ-તય્નાહુ અજરહૂ ફિદ
કિતાબ રખ્ખી ઔર હમને દુનિયા મેં ઉસકા સવાબ ઉસે અતા
દુન્યા વ ઇન્નહૂ ફિલ આખિ-રતિ
ફરમાયા, ઔર બેશક આખિરત મેં વો
લ-મિનસ્ સાલિહીન ○ વ લૂતન ઇઝ
હમારે કુરબે ખાસ કે સઝાવારોં મેં હૈ. ઔર લૂત કો નજાત દી જબ
કાલ। લિ-કવ્મિહી ઇન્નકુમ લ-તઅ-તૂનલ
ઉસને અપની કૌમ સે ફરમાયા તુમ બેશક
ફાહિ-શત। મા સ-બ-કકુમ બિહા
બે-હયાઈ કા કામ કરતે હો કે તુમસે પેહલે
મિન અ-હદિમ મિનલ આ-લમીન ○ અ-ઇન્નકુમ લ-તઅ-તૂનર રિજાલ।
દુનિયા ભર મેં કિસીને ન કિયા. ક્યા તુમ મરદોં સે બદફે'લી કરતે હો
વ તક્-તઊનસ સબીલ। વ તઅ-તૂન। ફી નાદીકુમુલ મુન્કર
ઔર રાહ મારતે હો, ઔર અપની મજલિસ મેં બુરી બાત કરતે હો,
ફમા કાન। જવાબ। કવ્મિહી ઇલ્લા અન કાલુઅ-તિના
તો ઉસકી કૌમ કા કુછ જવાબ ન હુવા મગર યે કે બોલે હમપર
બિ-અઝાબિલ્લાહિ ઇન કુન્ત। મિનસ્ સાદિકીન ○ કાલ। રબ્બિન્-સુરની
અલ્લાહ કા અઝાબ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો. અર્ઝ કી અય મેરે રબ મેરી મદદ કર
અ-લલ કવ્મિલ મુફસિદીન ○ વ લમ્મા જાઅત રુસુલુના ઇબ્રાહીમ।
ઈન ફસાદી લોગોં પર. ઔર જબ હમારે ફરિશ્તે ઇબ્રાહીમ કે પાસ
બિલ બુશરા કાલૂ ઇન્ના મુહલિકૂ અહલિ હાઝિહિલ કર-યહ
મુઝદા લેકર આએ, બોલે હમ ઝરૂર ઈસ શહેર વાલોંકો હલાક કરેંગે,
ઇન્ના। અહ-લહા કાનૂ ઝાલિમીન ○ કાલ। ઇન્ના। ફીહા લૂતા
બેશક ઈસકે બસને વાલે સિતમગાર હૈં. કહા ઉસમેં તો લૂત હૈ,
કાલૂ નહનુ અઅ-લમુ બિ-મન ફીહા, લ-નુનજ્જિયન્નહૂ વ અહ-લહૂ
ફરિશ્તે બોલે હમેં ખૂબ મા'લૂમ હૈ જો કોઈ ઉસમેં હૈ, ઝરૂર હમ ઉસે ઔર ઉસકે ઘર વાલોંકો નજાત દેંગે
ઇલ્લમ-ર-અ-તહૂ કાનત મિનલ ગાબિરીન ○ વ લમ્મા અન
મગર ઉસકી ઔરત કો વો રેહ જાને વાલોંમેં હૈ. ઔર જબ

جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ
اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝٣٣ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى
اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
يَفْسُقُوْنَ ۝٣٤ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
يَّعْقِلُوْنَ ۝٣٥ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا
فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝٣٦ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَاَصْبَحُوْا فِىْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝٣٧ وَعَادًا وَّثَمُوْدَاۡ
وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ
وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ۝٣٨ وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ
وَهَامٰنَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ

જા-અત રુસુલુના લૂતન સીઆ બિહિમ
હમારે ફરિશ્તે લૂત કે પાસ આએ ઉનકા આના ઉસે નાગવાર હુવા
વ દાક બિહિમ ઝર્અંવ્ વ કાલૂ લા
ઔર ઉનકે સબબ દિલ તંગ હુવા ઔર ઉન્હોંને કહા, ન
ત-ખફ વલા તહ-ઝન ઇન્ના મુનજ્જૂક
ડરિએ ઔર ન ગમ કીજિએ, બેશક હમ આપકો
વ અહ-લક ઇલ્લમ-ર-અ-તક કાનત
ઔર આપકે ઘર વાલોંકો નજાત દેંગે મગર આપકી ઔરત
મિનલ ગાબિરીન ० ઇન્ના મુન્ઝિલૂના
વો રેહ જાને વાલોંમેં હૈ. બેશક હમ
અલા અહલિ હાઝિહિલ કર-યતિ
ઈસ શહેર વાલોં પર
રિજ્ઝમ મિનસ સમાઇ બિમા કાનૂ યફસુકૂન ० વ લ-કત ત-રક્ના
આસમાન સે અઝાબ ઉતારને વાલે હૈં બદલા ઉનકી નાફરમાનિયોં કા. ઔર બેશક હમને
મિન્હા આ-યતમ બય્યિ-નતલ લિ-કવ્મિંય્ યઅ-કિલૂન ० વ ઇલા
ઈસસે રૌશન નિશાની બાકી રખ્ખી અકલ વાલોં કે લિએ.
મદ-યના અખાહુમ શુ-અય્બન ફ-કાલ યા કવ્મિઅ-બુદુલ્લાહ
મદયન કી તરફ ઉનકે હમ-કૌમ શુઐબ કો ભેજા, તો ઉસને ફરમાયા અય મેરી કૌમ અલ્લાહ કી બન્દગી કરો
વર્જુલ યવ્-મલ આખિર વલા તઅ-સવ્ ફિલ અર્દિ મુફસિદીન ०
ઔર પિછલે દિન કી ઉમ્મીદ રખ્ખો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે ન ફિરો.
ફ-કઝ-ઝબૂહુ ફ-અ-ખ-ઝત્હુમુર રજફતુ ફ-અસ્બહૂ ફી દારિહિમ
તો ઉન્હોંને ઉસે ઝુટલાયા તો ઉન્હેં ઝલ્ઝલે ને આ લિયા તો સુબહ અપને ઘરોંમેં
જાસિમીન ० વ આદંવ્ વ સમૂદ વ કત તબય્યના લકુમ મિમ
ઘુટનોંકેબલ પળે રેહ ગએ. ઔર આદ ઔર સમૂદ કો હલાક ફરમાયા ઔર તુમ્હેં
મસાકિનિહિમ વ ઝય્યના લ-હુમુશ શય્તાનુ અઅ-મા-લહુમ
ઉનકી બસ્તિયાં મા'લૂમ હો ચુકી હૈં, ઔર શૈતાન ને ઉનકે કોતક ઉનકી નિગાહ મેં ભલે કર દિખાએ
ફ-સદ-દહુમ અનિસ સબીલિ વ કાનૂ મુસ્તબ્સિરીન ० વ કારૂના
ઔર ઉન્હેં રાહ સે રોકા ઔર ઉન્હેં સૂઝતા થા. ઔર કારૂન
વ ફિર-અવ્ના વ હામાન વ લ-કદ જા-અહુમ મૂસા બિલ બય્યિનાતિ
ઔર ફિરઔન ઔર હામાન કો, ઔર બેશક ઉનકે પાસ મૂસા રૌશન નિશાનિયાં લેકર આયા

فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ۝
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ
مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ۝ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۚ
وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝
وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَاۤ
اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ۝ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝

ફસ્તક-બરૂ ફિલ અરદિ વમા
તો ઉન્હોંને ઝમીન મેં તકબ્બુર કિયા ઔર વો
કાનૂ સાબિકીન ۝ ફ-કુલ્લન
હમસે નિકલકર જાનેવાલે ન થે. તો ઉનમેં હર એક કો
અ-ખઝ્ના બિ-ઝમ્બિહ ج ફ-મિન્હુમ
હમને ઉસકે ગુનાહ પર પકળા, તો ઉનમેં
મન અર્સલ્ના અ-લય્હિ હાસિબા ج
કિસીપર હમને પથરાવ ભેજા,
વ મિન્હુમ મન અ-ખ-ઝત્હુસ સય્-હતુ ج
ઔર ઉનમેં કિસીકો ચિંઘાળ ને આ લિયા,
વ મિન્હુમ મન ખ-સફ્ના બિહિલ અર્દ ج
ઔર ઉનમેં કિસીકો ઝમીન મેં ધંસા દિયા,
વ મિન્હુમ મન અગ્-રક્ના ج વમા કાનલ્લાહુ લિ-યઝ્લિ-મહુમ
ઔર ઉનમેં કિસીકો ડુબો દિયા, ઔર અલ્લાહ કી શાન ન થી કે ઉનપર ઝુલ્મ કરે
વ લાકિન કાનૂ અન્ફુ-સહુમ યઝ્લિમૂન O મ-સલુલ્ લઝીનત
હાં વો ખુદ હી અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે. ઉનકી મિસાલ જિન્હોંને
ત-ખઝૂ મિન દૂનિલ્લાહિ અવ્લિયાઅ કમ-સલિલ અન્કબૂત ج
અલ્લાહકે સિવા ઔર માલિક બના લિએ હૈં મકળી કી તરહ હૈ,
ઇત્ત-ખઝત બય્તા ط વ ઇન્ના અવ્-હનલ બુયૂતિ લ-બય્તુલ
ઉસને જાલે કા ઘર બનાયા, ઔર બેશક સબ ઘરોંમેં કમઝોર ઘર
અન્કબૂત ۘ લવ્ કાનૂ યઅ્-લમૂન O ઇન્નલ્લાહ યઅ્-લમુ
મકળી કા ઘર, કયા અચ્છા હોતા અગર જાનતે. અલ્લાહ જાનતા હૈ
મા યદઊના મિન દૂનિહી મિન શૈઅ્ ط વહુવલ અઝીઝુલ હકીમ O
જિસ ચીઝકી ઉસકે સિવા પૂજા કરતે હૈં, ઔર વહી ઈઝઝત વ હિક્મત વાલા હૈ.
વ તિલ્કલ અમ્સાલુ નદરિબુહા લિન્નાસ ج વમા યઅ્-કિલુહા ઇલ્લલ
ઔર યે મિસાલેં હમ લોગોં કે લિએ બયાન ફરમાતે હૈં, ઔર ઉન્હેં નહીં સમઝતે મગર
આલિમૂન O ખ-લ-કલ્લાહુસ સમાવાતિ વલ અરદ બિલ હક્ક ط
ઇલ્મ વાલે. અલ્લાહ ને આસમાન ઔર ઝમીન હક્ક બનાએ
ઇન્ના ફી ઝાલિકા લ-આ-યતલ લિલ મુઅ્-મિનીન O
બેશક ઇસમેં નિશાની હૈ મુસલમાનોં કે લિએ.